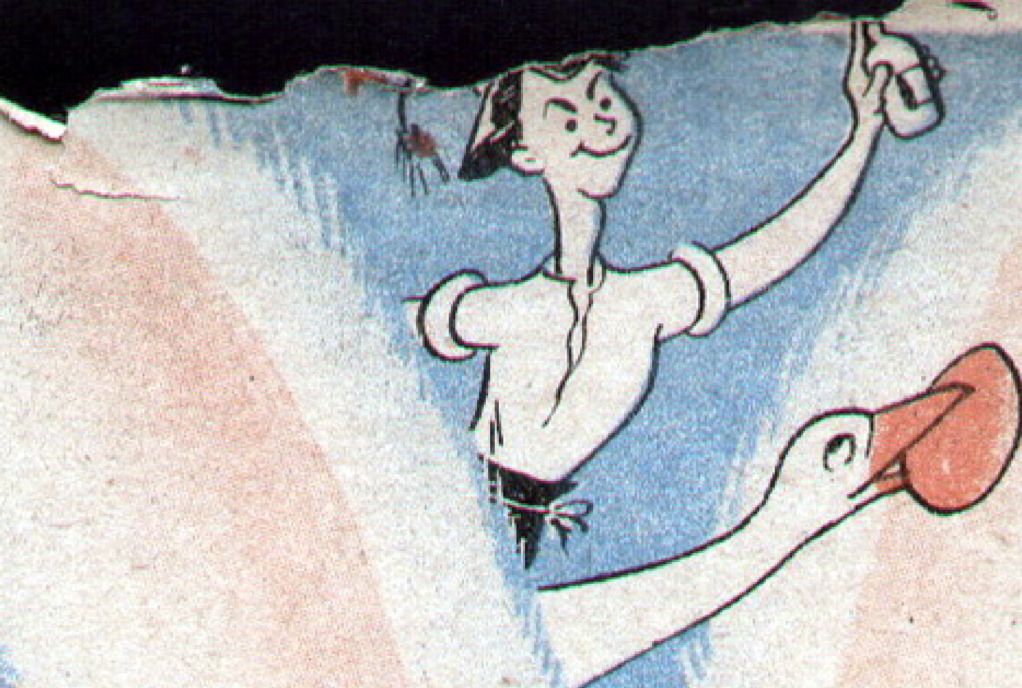
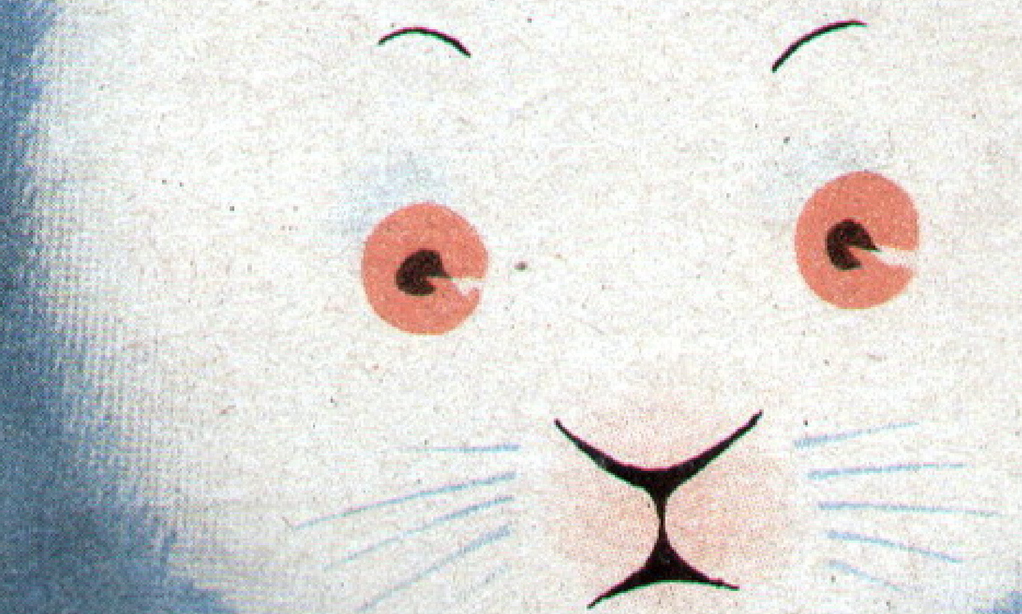

Ludas Matyi

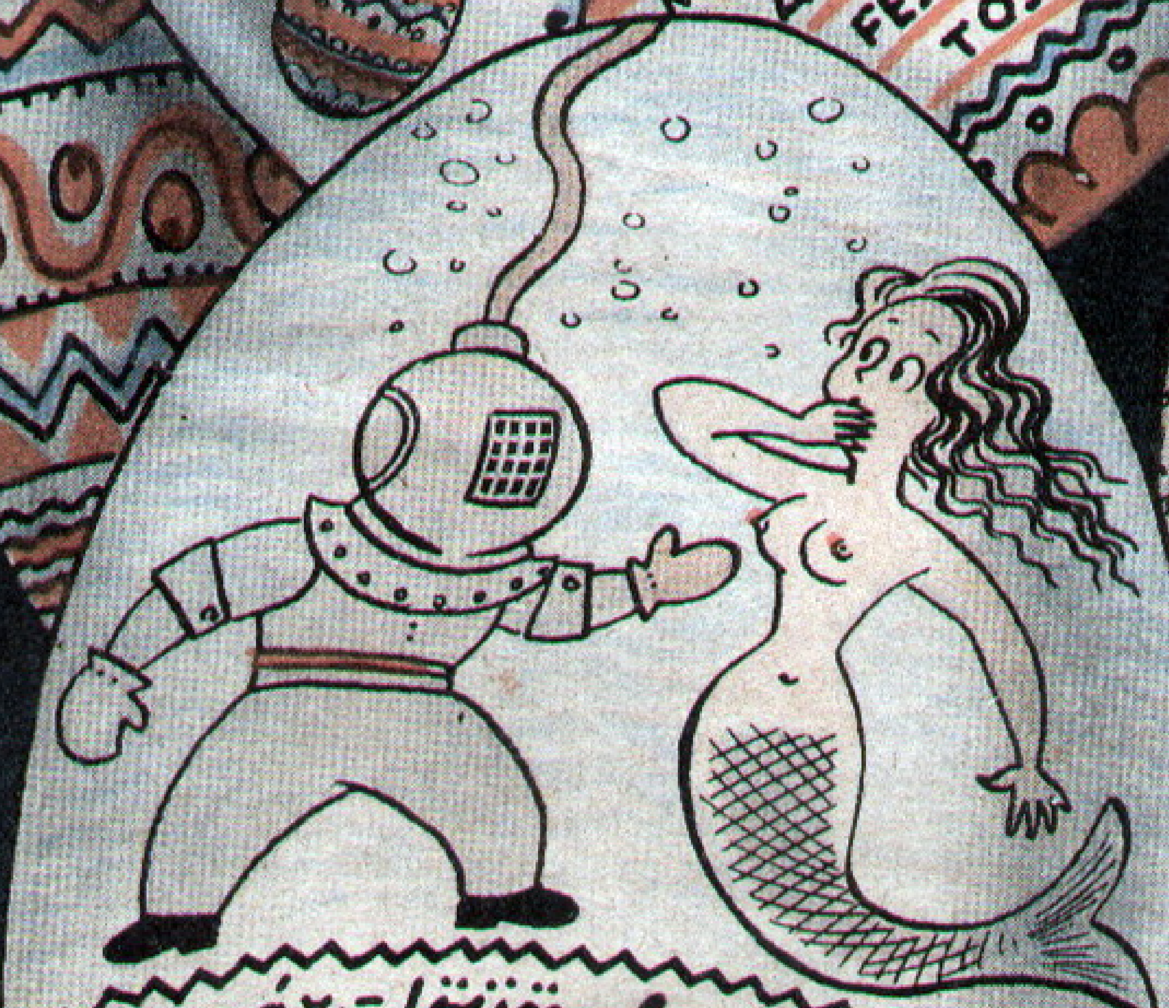
IV. évfolyam, 13. szám
1948 március 31

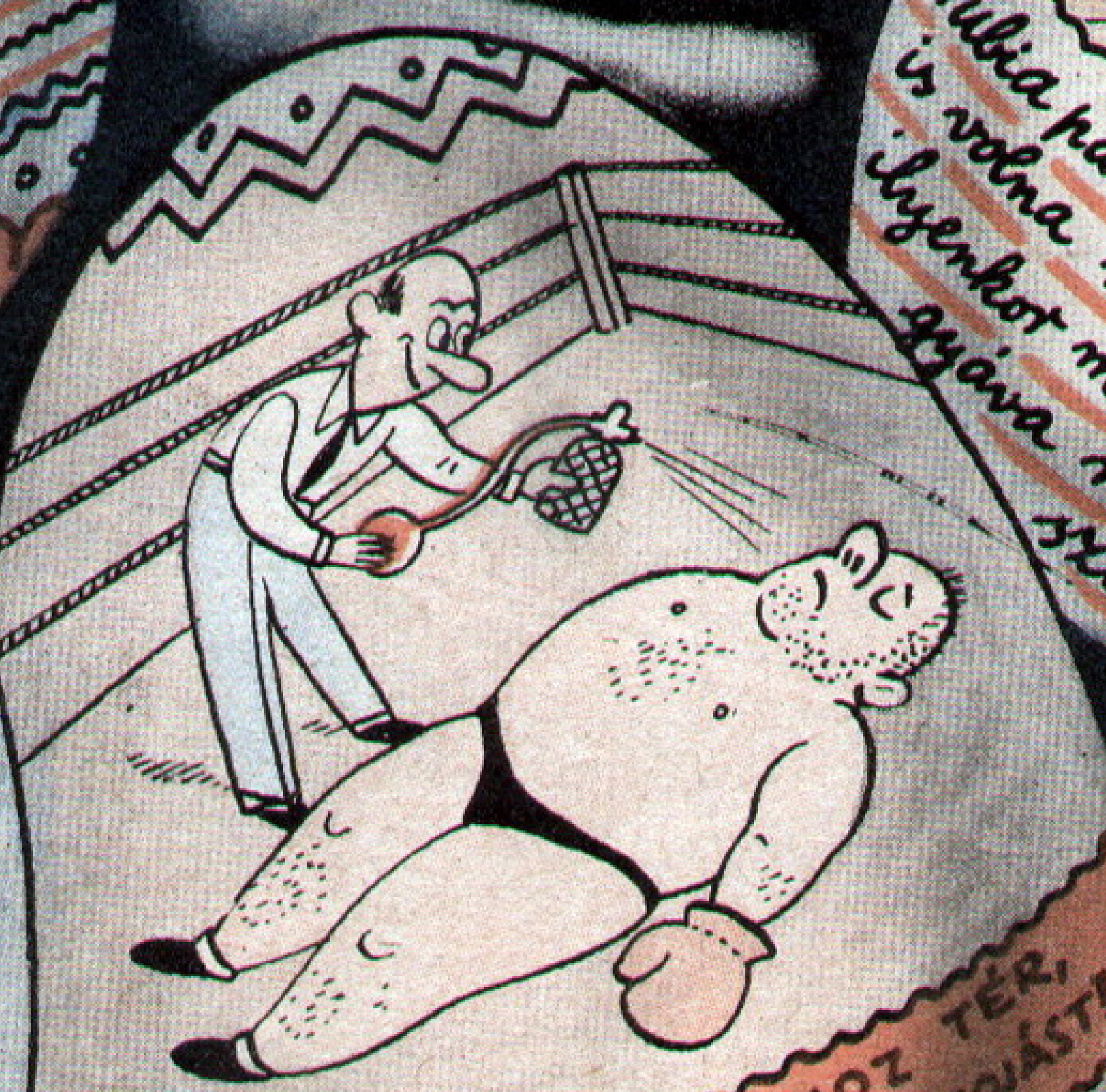

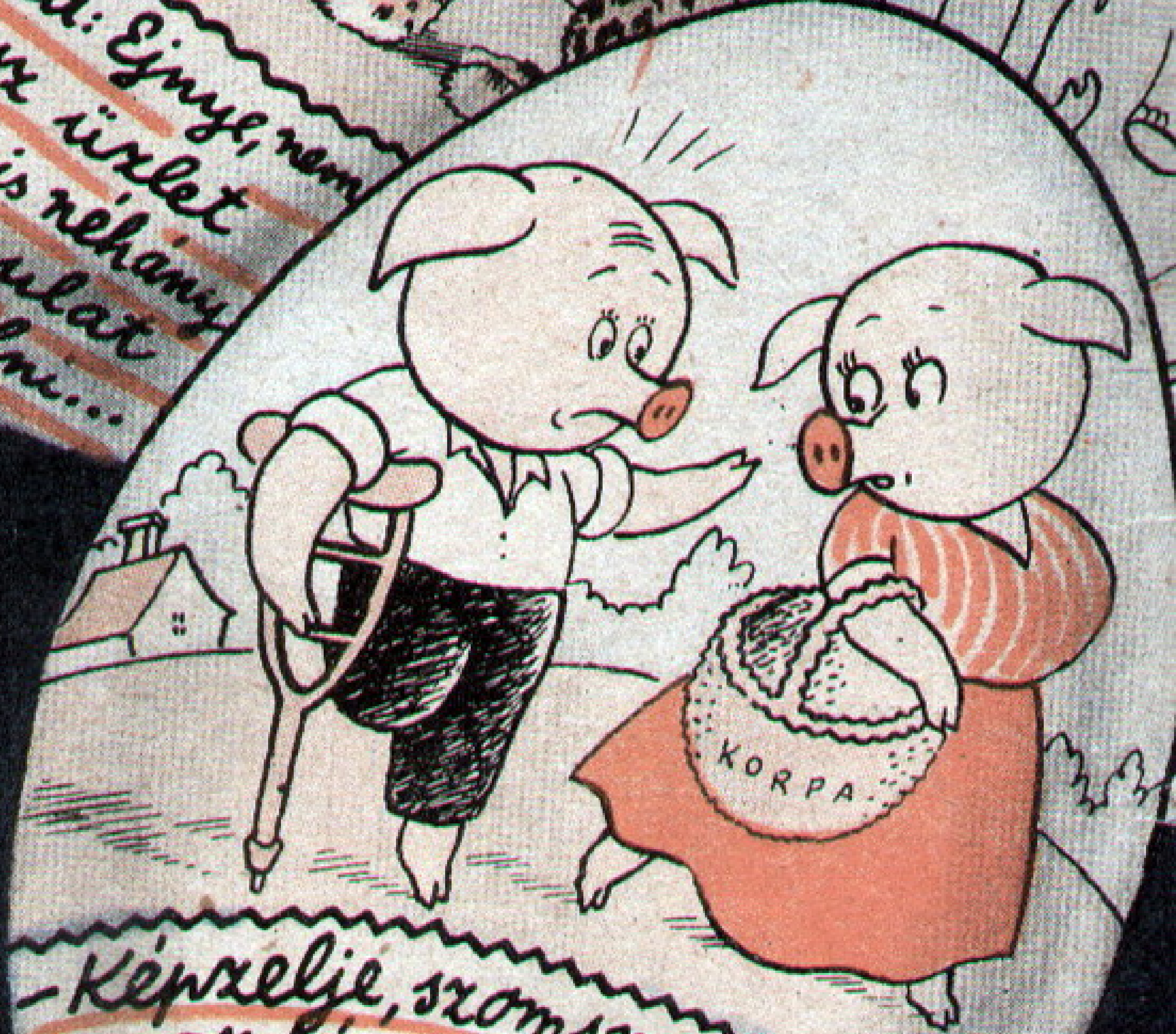

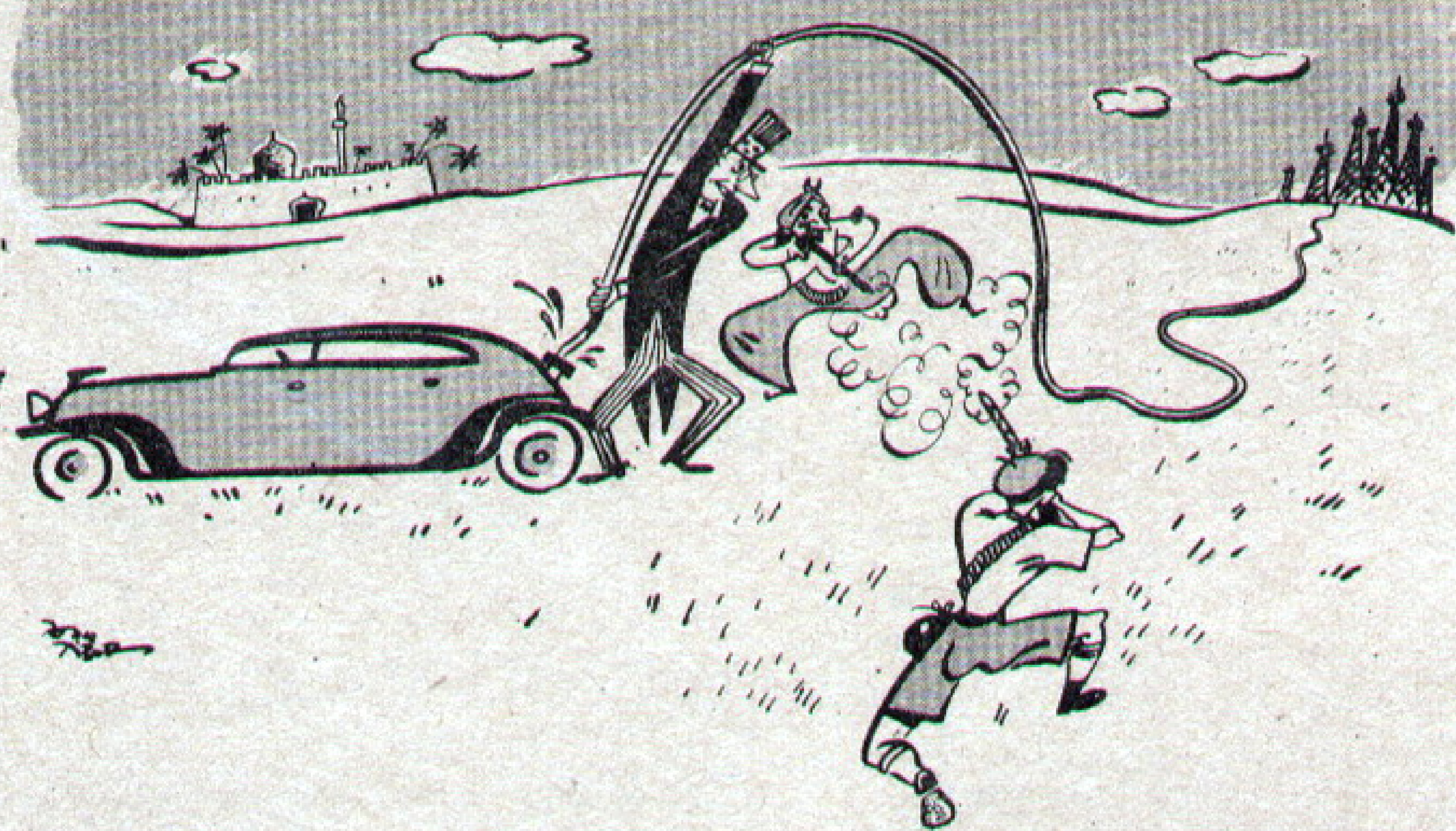

Amerikaiak a Szentföldön

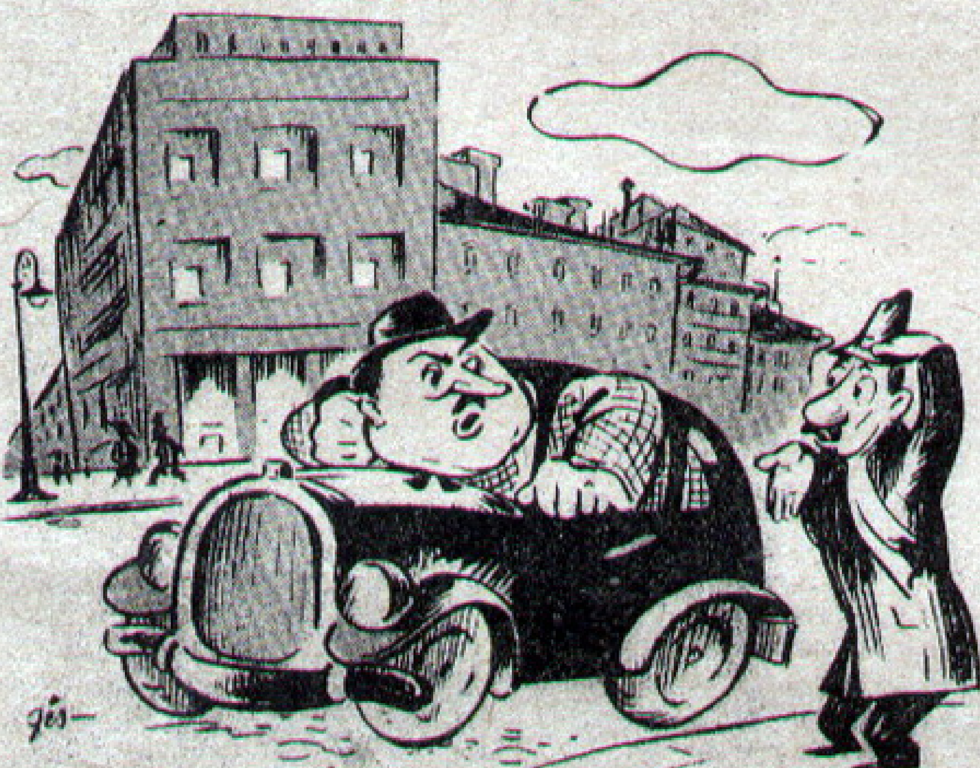

Amerikai olajmágnás: Irtsátok már ki egymást, különben nem tudom az olajvezetéket tartani...

Vicc a Marshall-tervről

Havlicsek Ede a házasságközvetítővel veszekszik.
— Uram, ön ajánlott nekem egy dúsgazdag nőt testi hiba nélkül. És kiderült, hogy a nő sánta, dadog és olyan süket, mint egy ágyú.
— Na ja — védekezik a házasságközvetítő —, ezek rejtett hibák, ezekről nekem se volt tudomásom.
— Mi az, hogy rejtett hibák?! — pattog Havlicsek.
— Hát kérem, a hölgy csak akkor sántít, ha megy, csak akkor dadog, ha beszél és ha az ember nem szól hozzá, akkor észre se veszi, hogy süket.

Szegény háziúr

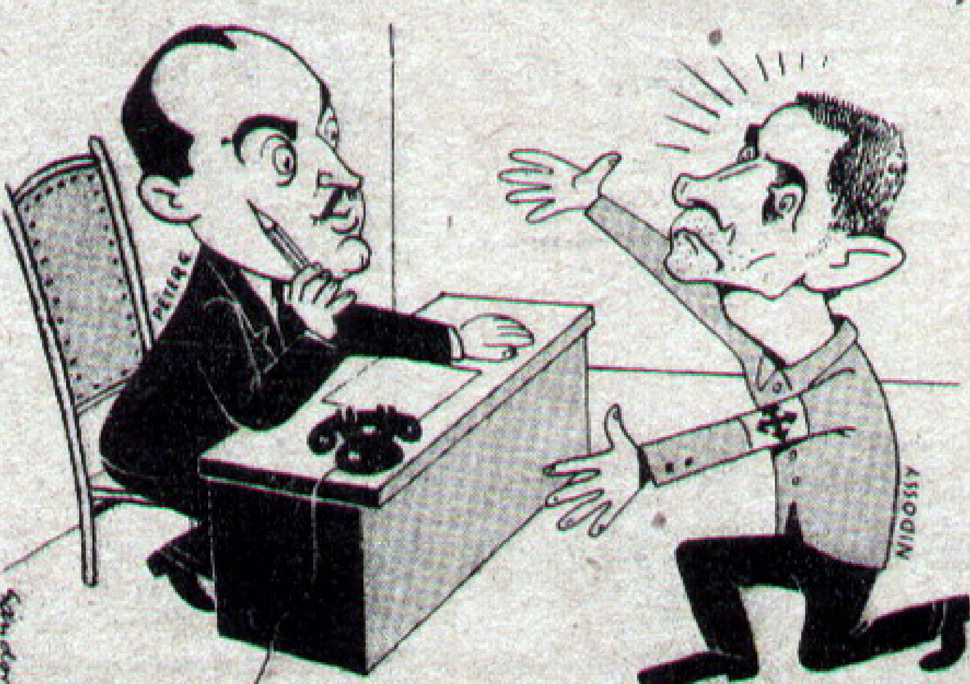
— Miért vett ilyen kis autót háztulajdonos úr?
— Sajnos, csak kevés újjáépítési kölcsönt kaptam a házamra.

Huncut kis jószág

— Ezerszer mondtam már fiam, hogy zárd el a repülőhalat!

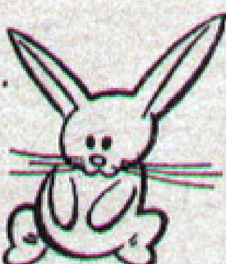
SZAKMÁJÁNAK RABJA

— Altábornagy úr, életfogytiglan pedikűrözöm, ha most kienged!

Gergely Miklós

HUSVÉTI NYUSZI

Húsvét este beállított hozzánk Zsiga bácsi.
— Na mit hoztam nektek, gyerekek? — kérdezte csillogó szemmel.
— Semmit — próbáltam kitalálni, mert ismertem Zsiga bácsit.
— Semmit? — emelte fel a fejét dölyfösen Zsiga bácsi. — Idenézzetek, pupákok!
Es egy nyuszit húzott ki a kabátzsebéből. Egy eleven, édes kis nyuszit.
— Juj, de édes — sikoltotta a feleségem.
— Ugye? — mondta önérzetesen Zsiga bácsi, aztán megette a sonkát, megitta a bort, zsebredugta a cigarettámat, kölcsönkért száz forintot és elment.
— Szent Isten — sikoltott fel egy óra mulva a feleségem.
— Mi történt? — kérdeztem rémülten
— A nyuszi — lihegte a feleségem és irult-pirult. Izé... Kint volt.
— Minek engedted ki? — kérdeztem.
— Buta vagy — legyintett. — Bent volt kint. De csak kicsit — tette hozzá, mintegy önmagát vigasztalva.
Éjjel arra ébredtem fel, hogy a nyuszi rágja a térdemet, de feleségem megnyugtatott, hogy hagyjam, nem látszik veszettnek.
Reggel viszont ötkor felkeltem és felcsengettem Podlupkáékat.
— A Mancika jó kislány volt egész évben — mondtam. — Tessék.
És bedobtam a nyuszit az ajtón.
Délben a lépcsőházban találkoztam a nyuszival. A Babuska Manó vitte.
— A Gyugyeráktól kaptam — mondta zavartan. — Őrá a Podlupka sózta rá, ahogy megtudtam, azokhoz meg valami bitang adta be hajnalban, ők tíz óráig tartották, de akkor megette a magyarperzsájukat, de a Gugyerák azt mondta, hogy meg fogja pofozni a Podlupkát, mert két napig takaríthatnak a nyuszi után. Most viszem a Fém Somákékhoz, a Fém Bözsike a keresztleányom...
Este hétkor bekopogtatott a Mangán Jenő.
— Kellemes húsvéti ünnepeket — mondta alattomosan, — odatette az asztalra a nyuszit, és rohant kifelé.
Itt cselekedni kellett. Felhívtam a vicénét.
— Szereti a nyúlpörköltet?
— Igen — mondta a vicéné, aki úgylátszik, már mindent tudott. — De csak nokedlivel.
Odaadtuk a nokedlihoz való lisztet és tojást, mire a vicéné habozva a hóna alá csapta a nyuszit.
— Ja igaz — fordult vissza az ajtóból, miközben a nyuszi fenyegetően nézett a hóna alól — egy kis készpénzt is adjanak, vagy itthagyom a nyakukon.

Tetemrehivás

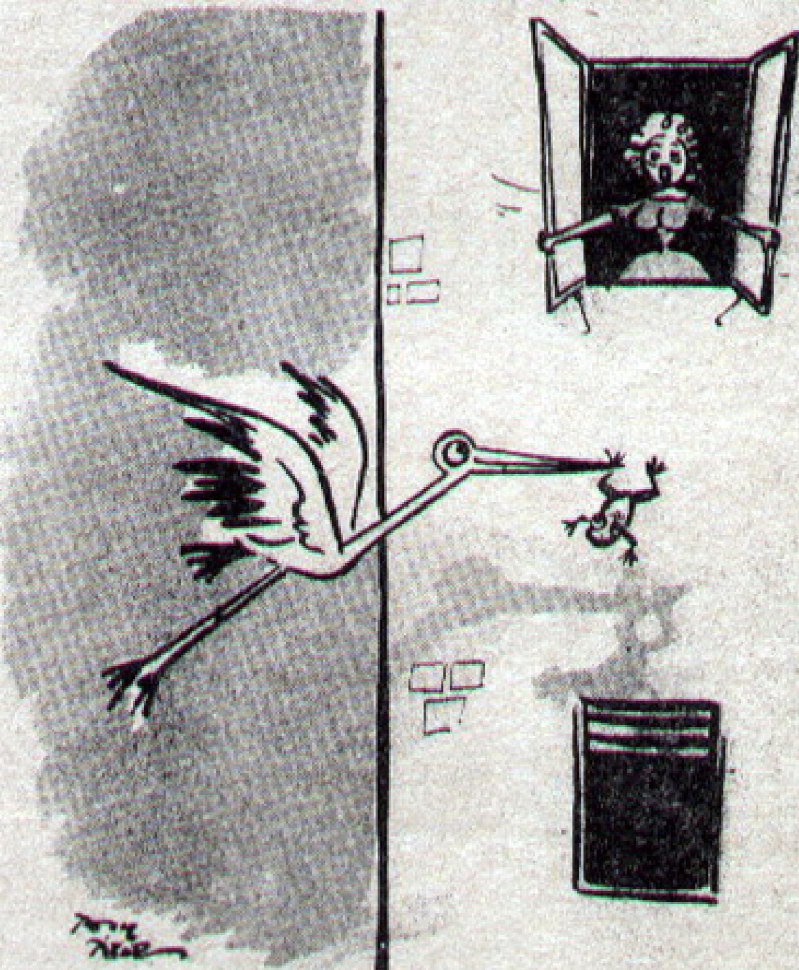
A körúti sötét mozgóban
Alva találták Nézi Benőt,
Egy USA-filmet játsszottak éppen,
Ime bizonyság Isten előtt:
Egy USA-film altatta el őt.

Jöjjön a gengszter, hátha felébred,
Jöjjön a cowboy, jöjjön a ló,
Lőjjék szegénynek a serifet hasba,
Folyjon a vérből három akó,
Jöjjön a villamosszék s a bakó,

Jöjjön a Lombard vádlija, combja,
Jöjjön a Hayworth keble elő,
Mert attól foszlik a nézőnek gondja,
Abban van íz és művészi erő!
De mégse ébred fel Nézi Benő.

Rázzák őt übtre, rázzák szakmányba,
Latba bevetnek itt minden erőt,
Ámde hiába, mert nincs benne élet,
Ime bizonyság Isten előtt:
Gyilkos unalom ölte meg őt. **G. M.**

Áprilisi tréfa

— Elég hülye vicc, mondhatom, igy megijeszteni egy menyasszonyt...

Vidovics szökése után

Igy fogják kisérni a rabokat, hogy többé ne szökhessenek meg kimenés örve alatt.

A fegyőröket

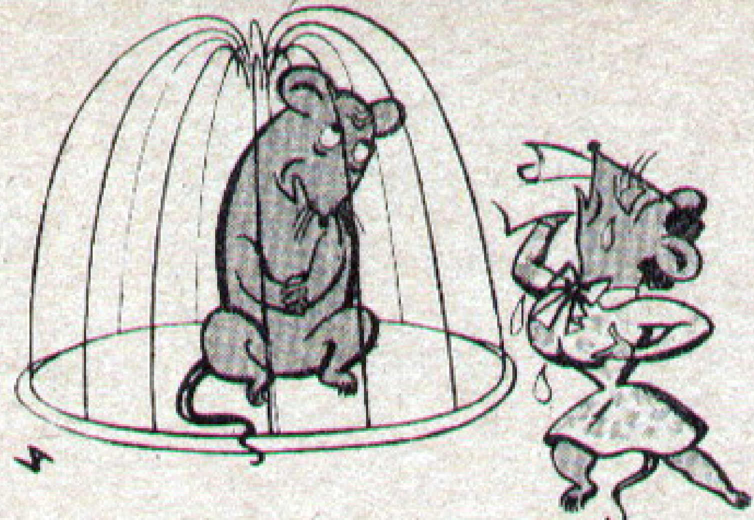
viszont igy, hogy ők se szökhessenek meg.

Kedélyes emberek

— Mennyi ideje van már a víz alatt?
— Egy félórája.
— Akkor húzzátok ki és ha még él, mondjátok meg neki, hogy az egész csak egy kis áprilisi tréfa volt.

Egérné akcióba lép

— Hiába minden, nem tudlak kihozni, fiacskám! Kénytelenek leszünk mégis ügyvédhez fordulni...

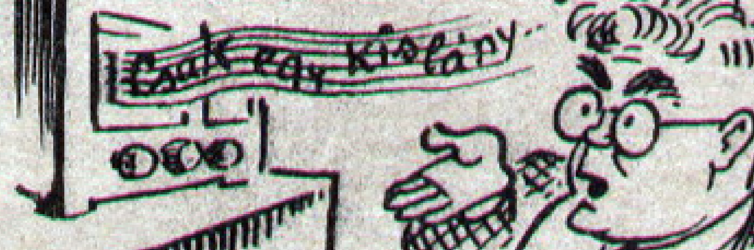
Zumbika születésnapja

— Nézz ide, Zumbika, hoztam neked a születésnapodra egy szép tavaszi ruhára való anyagot.

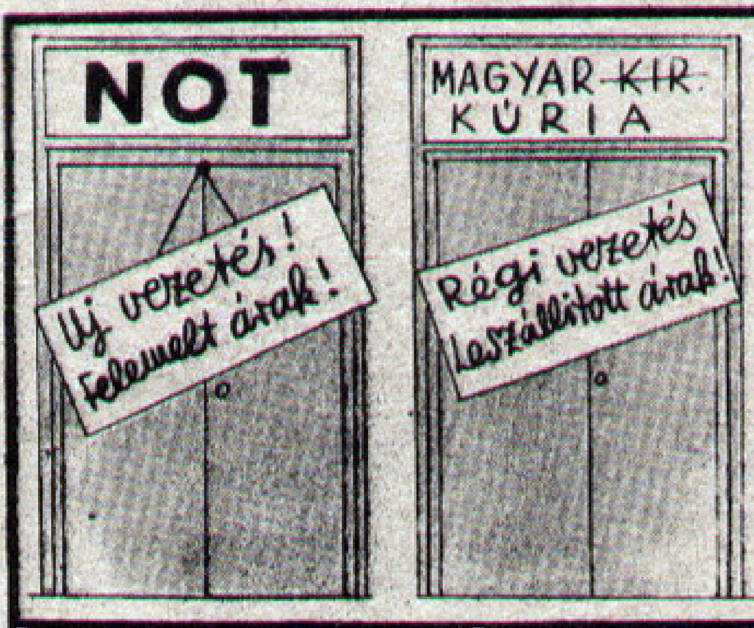
Gábor Andor levele

Kedves Matyi,

hadd mondom el Neked és Szilágyi Pálnak, a Magyar Rádió vezetőjének, alábbi kalandomat:
Már vasárnap, március 21-én értesültem — a környék izgalmából, a kisemberek beszélgetéséből, — hogy másnap, 22-én délután 6 órakor Rákosi a Sportcsarnokban beszélni fog a kiskereskedőkhöz. Hallottam, hogy a boltosok be fogják csukni már d. u. 4-kor a boltjaikat, hogy elmehessenek meghallgatni a beszédet, amely mindennél jobban érdekelte őket. (Az elterjedt rémhírek miatt, hogy aszongya az állam, ha már nem «kommunizálja a Zsófit», de legalább a kiskereskedőket államosítani fogja.) Én, mint koros kommunista, tudtam ugyan, hogy ez tarka marhaság, de azért mégis szerettem volna meghallgatni, hogyan fogja Rákosi, aki nálamnál udvariasabb ember, ezt a kiskereskedőknek megmondani. Hat órakor kinyitottam a rádiót, mert meg voltam győződve róla, hogy ezt a beszédet, amely annyi kisembert közvetlenül érdekel, a rádió közvetíteni fogja.
Kinyitottam a hangszekrényt. Budapest I-et. Érzelmes hang mondta be gyönyörűen:
— Szív a szívnek szívesen!
Már egy ilyen csodaszép összetétel is valami élvezet hallani. Valósággal szívta a szívemet, szívósan szivárgott szívembe szivárványos szivarja s ennek következtében csak annyit hallottam pontosan, hogy a Csakegykislányvanavilágont Tyatya küldi Klárinak, Sárinak, Bercinek, Marcinak. Ezekből a nevekből csak a Tyatya hiteles. Saját fülemmel hallottam. Tyatya elhúzatta nekik és nekem a Csakegykislányt. Rákosi tehát nem volt, ellenben Tyatya volt. Mint húzott zene. Tyatya zenéje. Átmentem Budapest II-re, hátha ott lesz Rákosi? Ott is valami nagyon fontos zene volt, de legalább nem Tyatya. Visszamentem Budapest I-re. Ott még egyre Tyatya tyatyázott; ez alkalommal a Csakegykislányt énekelték, mint éneket. Kislányt, nem kiskereskedőt. Hát jó. De:
Csak egy kislány van a világon. Ellenben százhúszezer kiskereskedő van Magyarországon.
Mit szóltok ehhez levelem címzettjei?
Mert én nem azt mondom, hogy Tyatya. Én ezt mondom:
— Tyütyü.

Szívélyes szívelettel:
GÁBOR ANDOR

LE A SZENZÁCIÓKKAL!

Mint ismeretes, a demokrácia hadat üzent a szenzációt hajhászó ujságcímeknek, melyek öles betűkkel ordították a járókelők szemébe, hogy „Véres családirtás a Józsefvárosban", meg „Agyonszúrta feleségét a féltékeny búvár" stb.

A jövőben jóval szolidabb szenzációkat olvashatunk, ilyesféléket:

Bizonyos mértékig helytelenítette neje hűtlenségét a féltékeny férj

Hogy került a konyhakés Malcsákné hasába?

Vagy:

Az iskolánkívüli népművelés legújabb eredményei

Mit keresett Mancika az igazgató bácsi lakásán?

Vagy:

Anyák napja a fővárosban

Hova küldték egymást kölcsönösen a Metropol duhaj vendégei?

Vagy:

A munka hőse

Félóra alatt darabolta fel áldozatát Mókus Döme az alvilág fejedelme.

Vagy:

Feltűnően sok a magános ember az V. kerületben

Tegnap több fegyőr rab nélkül érkezett vissza a Markó-utcába.

— dalárd.

Mit szólsz hozzá kérlekalásan,

hogy Amerika Olaszországnak akarja adni Triesztet?

— Helyeslem, kérnélek alázattal. Amerika úgy rendelkezik a tulajdonával, ahogy akar.

— De Trieszt nem Amerika tulajdona kérlekalásan.

— Akkor annál szebb tőle kérlekalásan, hogy mégis oda akarja ajándékozni. Könnyen ajándékoz az, akinek van, az a szép, ha az ajándékozik, akinek nincs!

— Ebben határozottan van valami kérlekalásan. És biztos, hogy tényleg megkapják az olaszok Triesztet kérlekalásan?

— Az nem is lényeges kérlekalásan, nem szabad ilyen szőrszálhasogatónak lenni. Ajándék marhának ne nézd a szarvát, kérlekalásan.

— Apropó szarv, van is egy bizarr ötletem kérnélekszépen, ez a Marshall odaajándékozhatná Olaszországnak a nejem őméltóságát is.

— Nade milyen alapon kérlekalásan?

— Azon az alapon kérlekalásan, hogy az se az övé...

A 7 leghülyébb vicce

— Miért olyan gondterhelt, Halupka úr?

— Ne is kérdezze. Aprilis 4-én életbelép a nyári időszámítás, előre kell igazítani az órákat...

— Na és?

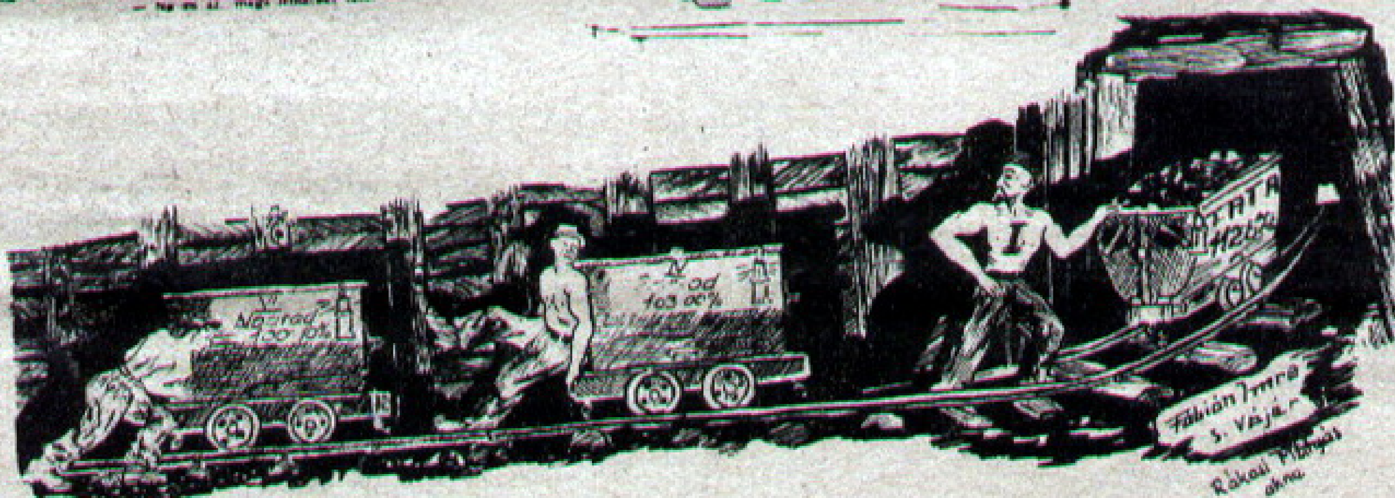
— Van egy príma homokórám, ami tojásfőzésnél nélkülözhetetlen, de sehogyse tudok rájönni, hogy ezt hogyan kell előretolni.

Öreg Tata nem vén tata

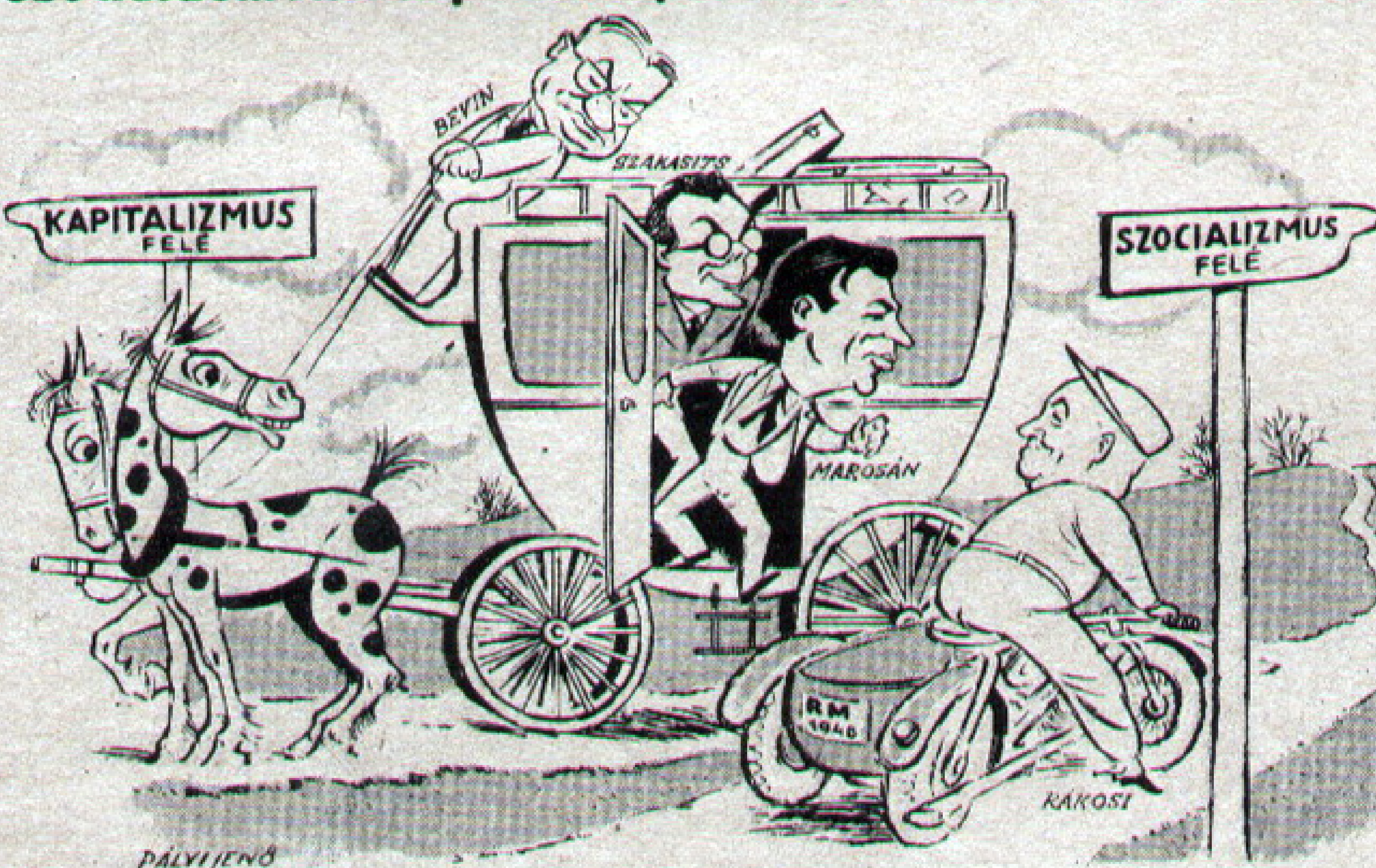

Ezt a képet a tatabányai bányászok küldték be szerkesztőségünkbe a következő levél kíséretében:

„A tekintetes szerkesztőség megfeledkezik arról a jó magyar közmondásról, mely szerint „Utolsókból lesznek az elsők."

A válaszunk csak ennyi: gratulálunk!

A szociáldemokrata párt kilépett a londoni szocialista irodából

— Miért lépnek ki elvtársak?
— Mert gyorsabban akarunk haladni és más irányba.

Nem ujság

Placsek bemegy a szokott éttermébe. A tulajdonos előzékenyen közli vele:

— Van egy remek, új különlegességünk, a csiga!...

Placsek szórakozottan legyint.

— Ismerem. Tegnap ő szolgált ki...

Igényes ember

Gőgösségéről közismert színészismerősünk mellé a napokban odasuhant az utcán egy autó.

— Ülj be öregem — szólt ki az autó tulajdonosa — elviszlek egy darabon!

Színészünk be akart lépni, de aztán meggondolta magát és megkérdezte:

— Rádió van?

Ki vagyok én?

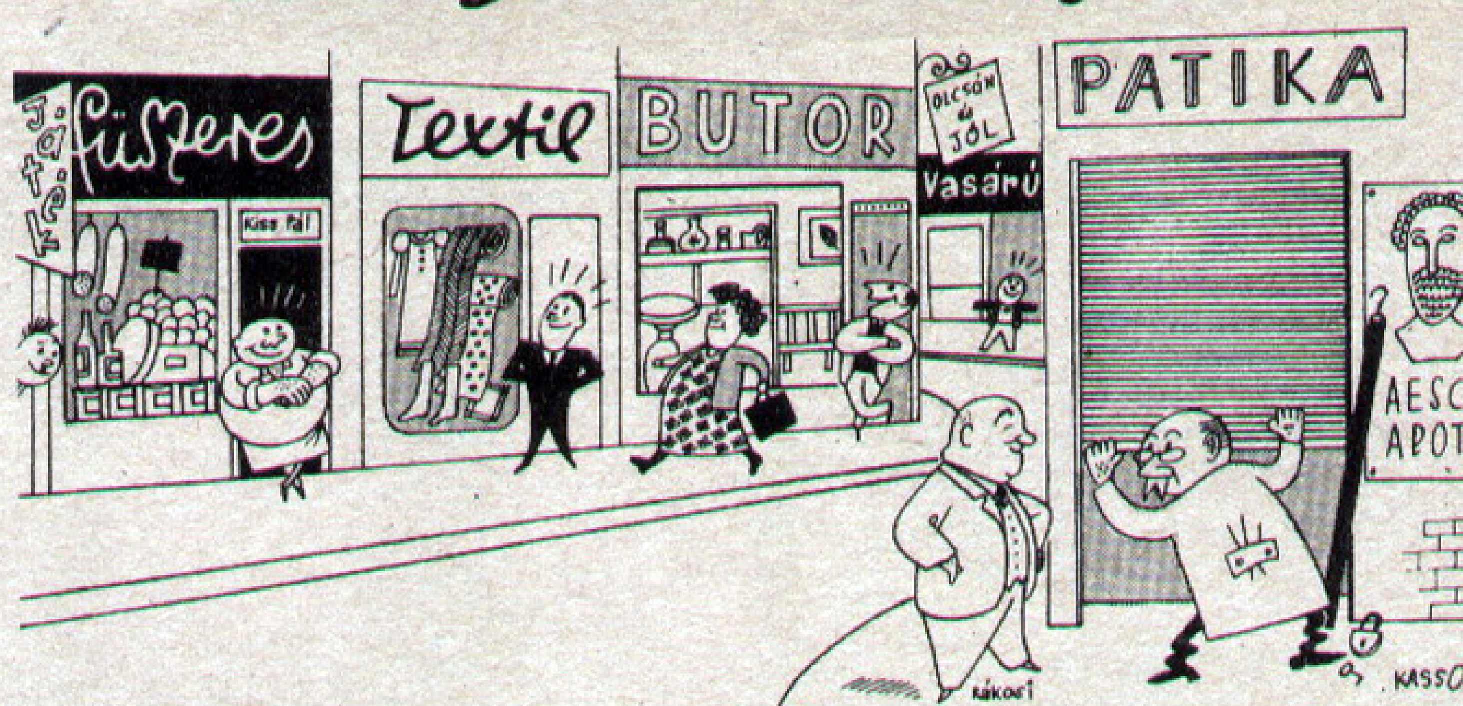

Az utólérhetetlen táncoskomikus meséli, hogy puszta viccből információt kért maga felől egy magánnyomozó cégnél.

— Na és? — faggatják ismerősei. — Na és?

— Ma megjött a jelentés. Óvatosságra intettek...

Rémhírek alkonyán

— Miért zár be patikus úr?
— Mert amióta maga beszélt a kiskereskedőkhöz, azóta egy gramm brómot sem tudok eladni.

A NOT táviratilag letartóztatott valakit

— Hová mászik maga pancser, maga az egyetlen ember, akit a NOT táviratilag letartóztatott, maga még Nobel-díjat kaphat...

Rajk kétéves jubileumán

Reakczy Jóska: De fel vannak evvel a Rajkkal munkás úr!

Munkás: Igaza van. Két év alatt mindössze egy dolgot csinált.

Reakczy Jóska: Mit?

Munkás: Rendet.

Nincs többé deficit a Temetkezésinél!

A Budapesti Temetkezési Intézet jelentése súlyos deficitről számolt be. Kevés a haláleset, kevés a temetés. Ráfizet az intézet.

A hír általános megdöbbenést keltett Budapesten. Értesülésünk szerint mozgalom indult meg a nagymultú intézet deficitjének eltüntetésére.

A budapesti úrvezetők nyomban nagygyűlést tartottak és bejelentették, hogy mindent elkövetnek a halálozási statisztika emelése érdekében.

Tegnap egyébként egy jól öltözött, gazdag és boldog ember leugrott egy József-körúti ház ötödik emeletéről.

Amikor esés közben a második emelet magasságába ért, hangosan elkiáltotta magát:

— A Temetkezési Intézetért halok meg!

GÁDOR BÉLA:

Kis drámaíró a mellényzsebben

Mindenki tapasztalhatta, hogy kritikusaink az utóbbi időben nagyjában elégedetlenek az előadott színdarabokkal, csupán a darabok vonalát, irányát, meséjét, szerkezetét, stílusát, előadását, a színház fekvését és a ruhatárosok modorát kifogásolják. A Kritikusok Szindikátusával történt hosszas tárgyalások alapján alant közöljük azokat a szabályokat, amelyeket egy drámaírónak követnie kell, hogy műve az egész kritika osztatlan tetszését megnyerje.

1.

A jó dráma legfőbb kelléke a politikai vonal. Leghelyesebb, ha ezt a vonalat a darab elejétől végéig vezetjük, mert akkor egyúttal darabunknak már van vonalvezetése is. A vonallal nagyon óvatosan kell bánni. Ha véletlenül túlsokat teszünk bele darabunkba, kétoldalt le kell nyírni, nehogy kilógjon belőle. Túlkeveset sem ajánlatos alkalmazni, mert akkor azok a kritikusok, akik hátrább ülnek, nem veszik észre. Leghelyesebb, ha a kész darabot elvisszük egy gyakorlott, beérkezett íróhoz, aki a vonalat néhányezer forintért beleteszi. Egyes könyvkereskedésekben készen is árulnak vonalat, de ezek nem olyan tartósak.

2.

Minden jó darabban feltétlen kell egy pozitív figura és egy kiútmutató. A pozitív figura állandóan igazságokat gondol magában, de kimondania Istenőrizz nem szabad, mert akkor vezércikkszólam lesz belőle. A kiútmutató a darab elejétől végéig mutatja a kiutat, de nem nagyon feltűnően, mert akkor megint kifogásolni fogják. Legjobb, ha csak a kisujjával mutatja a kiutat és közben vakaródzik, ez által a figura is emberibb lesz.

3.

Igen fontos, hogy a darabnak ne legyen cselekménye. Ha a cselekményt sehogy sem tudjuk elkerülni, akkor legalább vigyázzunk, hogy a dialógusok vontatottak legyenek, nehogy azt írják rólunk, hogy jó a színpadtechnikánk, mert ez maga a halál. Leghelyesebb, ha a kész dialógusokat utólag néhány hasonlattal nagyképűvé és unalmassá tesszük.

4.

A darab stílusa általában ne legyen szellemes, mert akkor azt mondják róla, hogy Shaw-s, de ne legyen szellemtelen sem, mert akkor azt mondják róla, hogy sótlan. Ne legyen érthető, mert akkor primitív, ne legyen érthetetlen, mert akkor weimari. A színpadon nem szabad enni, inni, csókolózni és meghalni, mert akkor a darab naturalista.

5.

Vicceket lehetőleg ne írjunk a darabba, mert azon nevetnek az emberek és ilyen komoly időkben nem kell a léha mulatság. Viszont túlkomorak se legyünk, mert az ilyen komoly időkben éppen elég gondja van az embereknek. A darab ne játszódjék Kínában, mert az túlmessze van, viszont 1944-ben se játszódjék, mert az túlközel van. Ha a szerelmet, mint témát, semmi szín alatt sem tudjuk elkerülni, legajánlatosabb a következő keverési arány: 25% szekszualitás, 25% barátság és 50% világnézeti alap.

Ha valaki fenti útmutatás alapján sem tud jó darabot írni, az jobban teszi, ha elmegy színikritikusnak. Az sokkal könnyebb és jövedelmezőbb is.

Egy ember aki ölt

Ludas Matyi páratlan bűnügyi szenzációja!

Tuloldali képünkön leleplezünk egy embert, aki egy asszony miatt ölt.

Szenzációs felvételünk a tett elkövetésének pillanatában ábrázolja a tettest.

Fordíts!

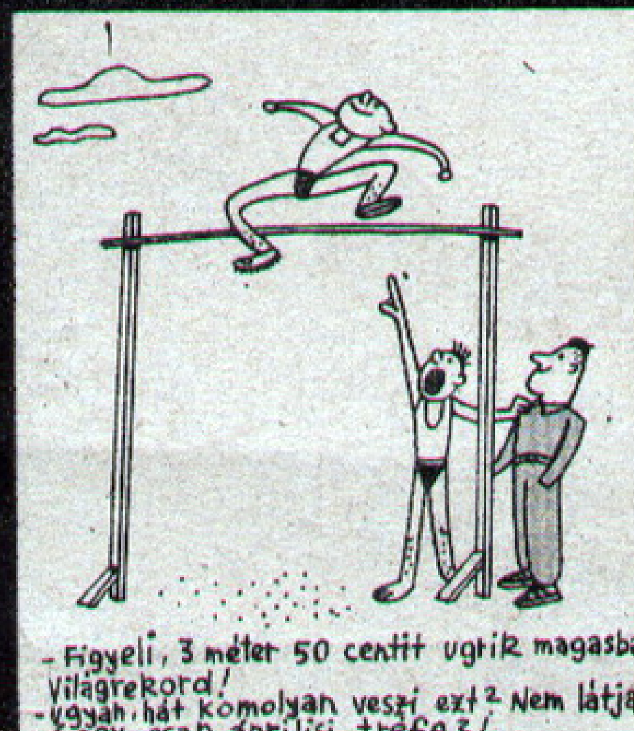
Csak áprilisi tréfa...

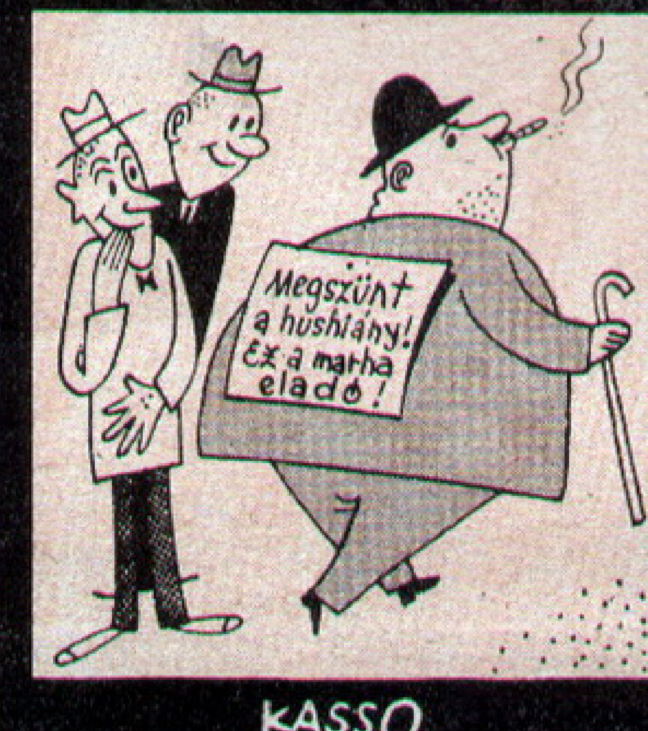

Az a ravasz Nyuszek

Nyuszek bemegy a házmesterhez.

— Mondja, házfelügyelő úr, meddig lehet fizetni a lakbért?

— Tizenkettedikéig.

— Akkor várok tizenötödikéig, amikor már nem lehet.

Ez már baj

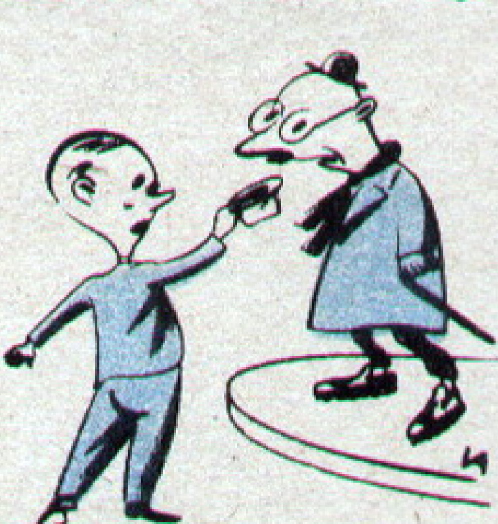
Két elegáns nő beszélget az espressoban.

— Sajnos, az utóbbi időben baj van a férjem emlékezőtehetségével.

— Ne mondd. Annyira gyengül?

— Ellenkezőleg. Pontosan emlékszik arra is, amit egy héttel ezelőtt hazudtam neki.

Nincs itt semmi baj

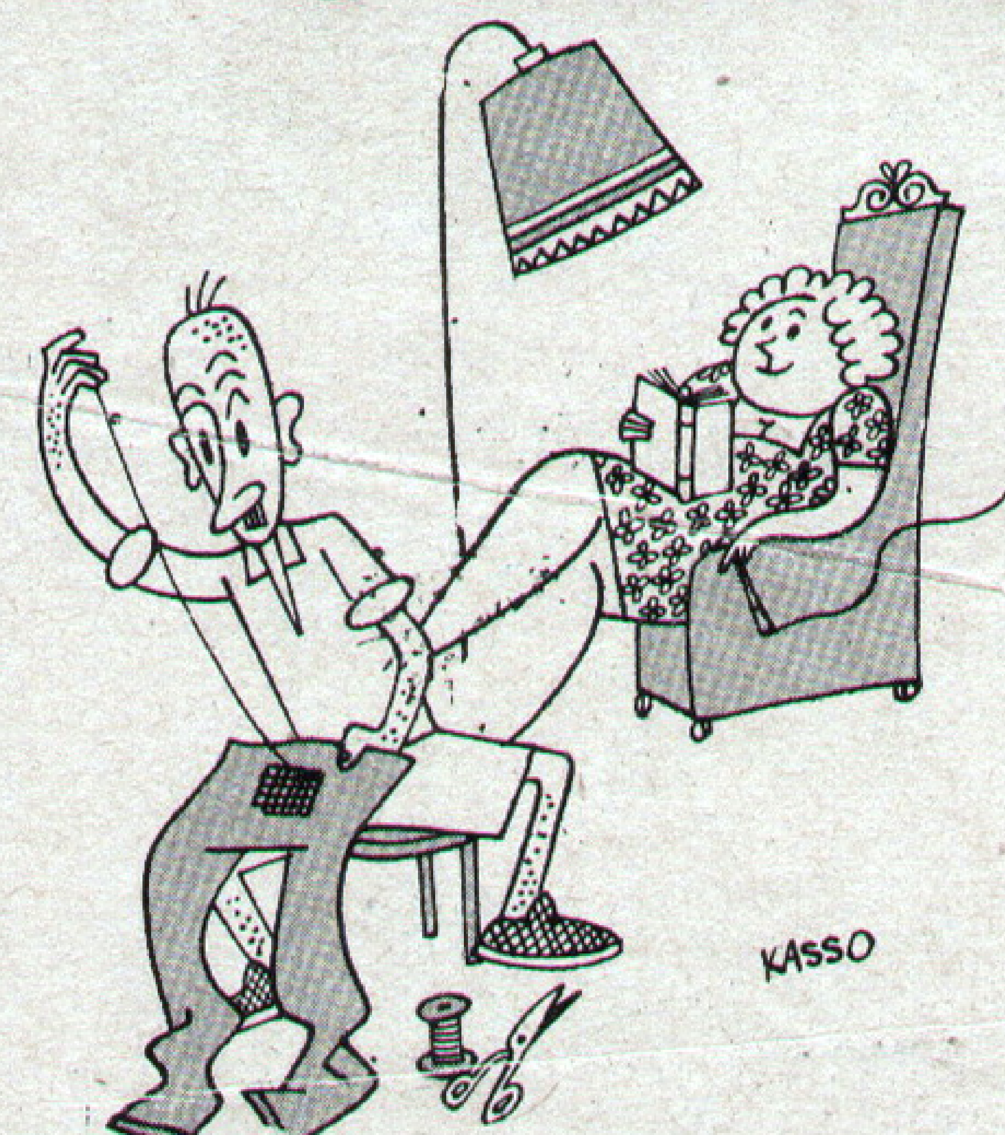

— Na szervusz öregem, sietek haza főzni.

— Talán csak nem beteg a feleséged?

— Nem. Éhes.

Egy ember aki ölt

Itt látható Halupka Aurél, amint éppen ölt. A képből az is kiderül, hogy a szerencsétlen ember a felesége miatt ölt, ugyanis az asszony jobban szeret olvasni, mint a férje nadrágján öltögetni.

Csak röviden

A bíró gépiesen sorolja fel a megszokott kérdéseket:

— Nős? Büntetve volt?

— Nősültem.

— Mi az, hogy nősültem?

— Nős vagyok és ültem.

Sötét Ödön és az ujjáépítés

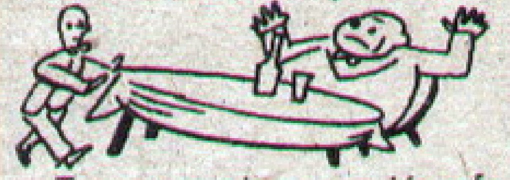

— Hol volt maga három hétig?

— Beteg voltam, főnök úr.

— Vegye tudomásul, hogy le van építve.

— De kérem, hisz csak tegnap épültem föl.

Tegnap este egy józsefvárosi kiskocsmában akadtam össze Malcsák Rupival. Kövérebb volt, mint valaha és nagyon izgatott.

— Rettenetes — lihegte, miközben az asztalomhoz ült, — olyan szeles az idő..

Nem tudta folytatni, az asztmától elakadt a lélekzete.

— Tudom, tudom, Malcsikám, — mondtam kedvesen és megnyugtatóan megsimogattam a tarkóját. .. Majd csak eláll az a szél valahogy.

— Ugyan kérem! — hördült fel. — Más itt a baj! — fülemhez nyomta remegő tokáját. — A sógoromtól tudom — suttogta, miközben leköpdöste a nyakkendőmet — az oroszok hat és félmillió embert kértek Rákositól a husvétfőn induló háborúhoz s a magyarok odaítélték a jobboldali szociáldemokratákat. Épp ezért Pfeiffer már Budapestre érkezett és idei uborkasalátának álcázva szervezi az ellenállókat, akiknek jelvénye ovális fehér téglányban ötágú amerikai csillag, benne egy fáradtan pihegő tetű, amely a Magyar Futár 1944 február 19-iki számával legyezi magát. Azonkívül április hó 3-án reggel 6 óra 20 perckor dobják le az első atombombát Pestre. Minden ház porrá fog zúzódni, itt a vég! Így állunk barátim...

Szórakozottan kiitta a boromat és felállt, hogy még idejében bedobhassa totoszelvényeit.

— Ha nyerek a toton, — mondotta derűs arckifejezéssel — házat veszek Kispesten. Tudja, szeretnék családommal nyugodtan megöregedni a saját fedelünk alatt...

Ezután barátságosan búcsút intett s fizetés nélkül távozott.

O. N.

Mit vesztünk a MOPEX-filmekkel?

A MOPEX magyarországi képviselete felszámol. Hogy a gyászt rendszeresebbé tegyük, dióhéjba sűrítve itt adjuk a veszteséglistát:

1. Húsfélék: combok, vádlik, keblek.
2. A sheriff Browningja.
3. A cowboy Coltja.
4. Az inspektor hullája.
5. Az éneklő cowboy.
6. A pankrációs cowboy.
7. A szerelmes cowboy.
8. A szilaj cowboy.
9. A normális cowboy.
10. Cowboy.
11. Rex, a csodaló.
12. Rin-Tin Tin, a csodakutya.
13. Eleanor Powell, a géppuskalábú leány.
14. A jólábú leány.
15. Az ólábú leány.

Jóllehet a művészi és demokratikus amerikai filmeket továbbra is játszani fogják Magyarországon, ezek nem pótolják a cowboyokat és a lovakat. Ez a pesti cowboyok és lovak véleménye.

MAI GYEREKEK

— Népszerű komikusunk négyéves kisfia megbetegedett és elhívták hozzá a doktor bácsit, aki fülhallgatójával megvizsgálta.

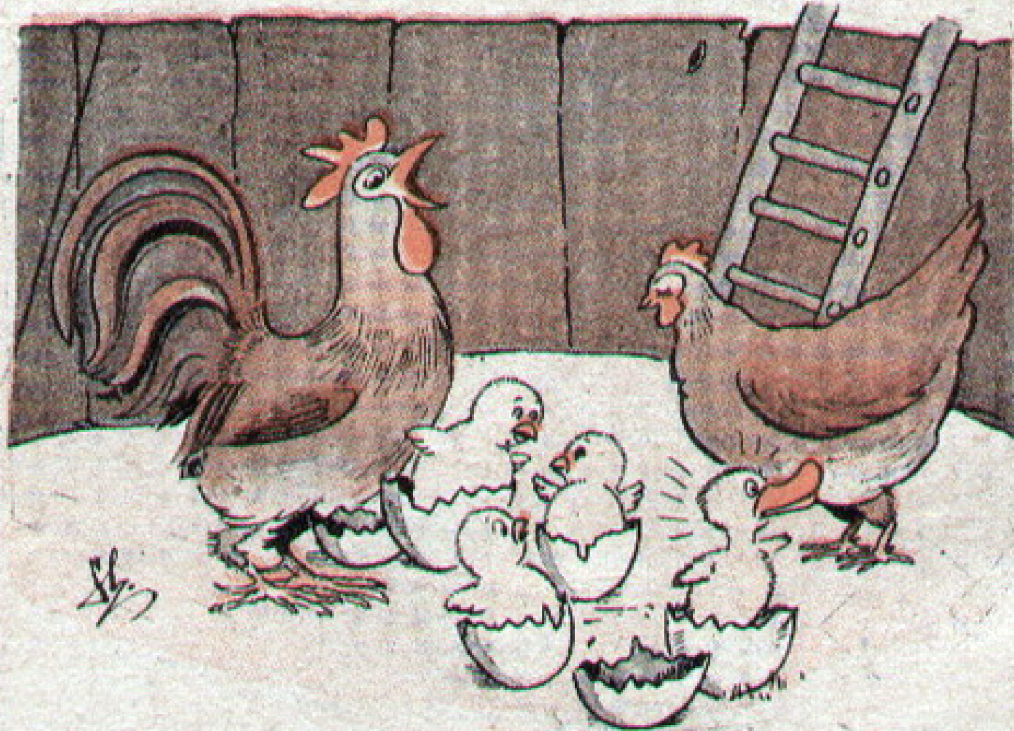
Délben hazajött a papa és megkérdezte a kisfiát:

— Na, Gyuszikám, mit csinált a doktor bácsi?

Gyuszika fölényesen legyintett.

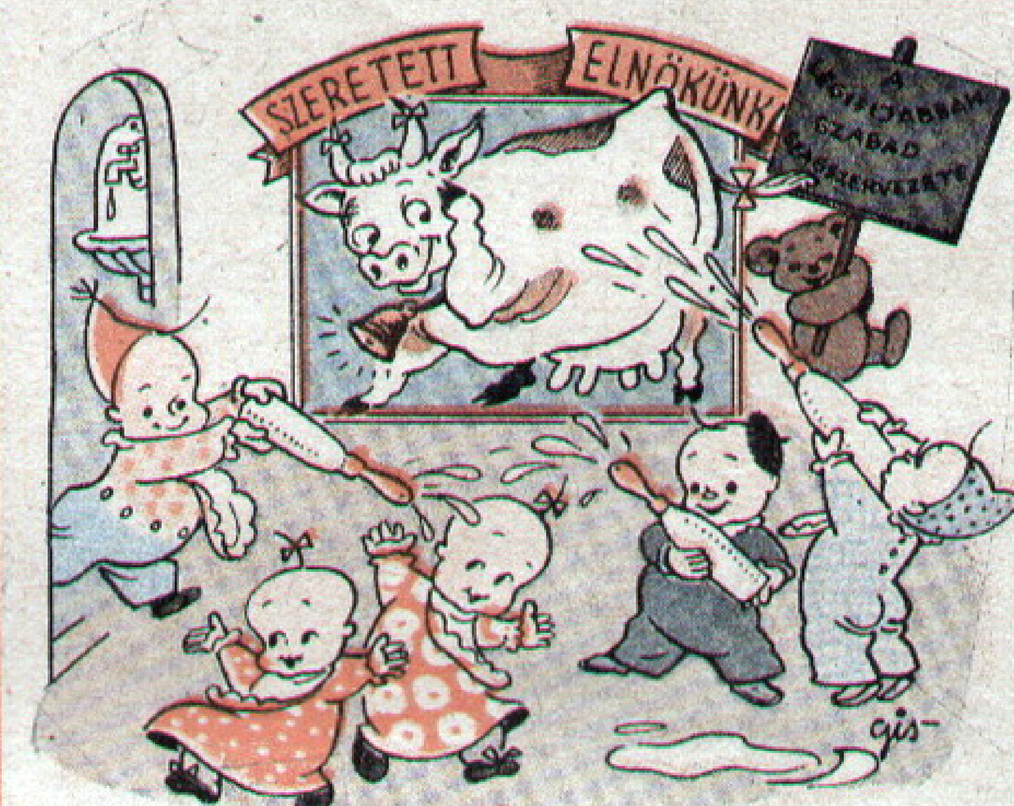
— Itt volt — mondta — és a hasamon telefonált...

Kínos ügy

— Ejnye, pont húsvétkor hozol rám ilyen szégyent . . .

A legifjabbak husvétja

Több a tej, külsőleg is jut.

Titkos szerződések idején

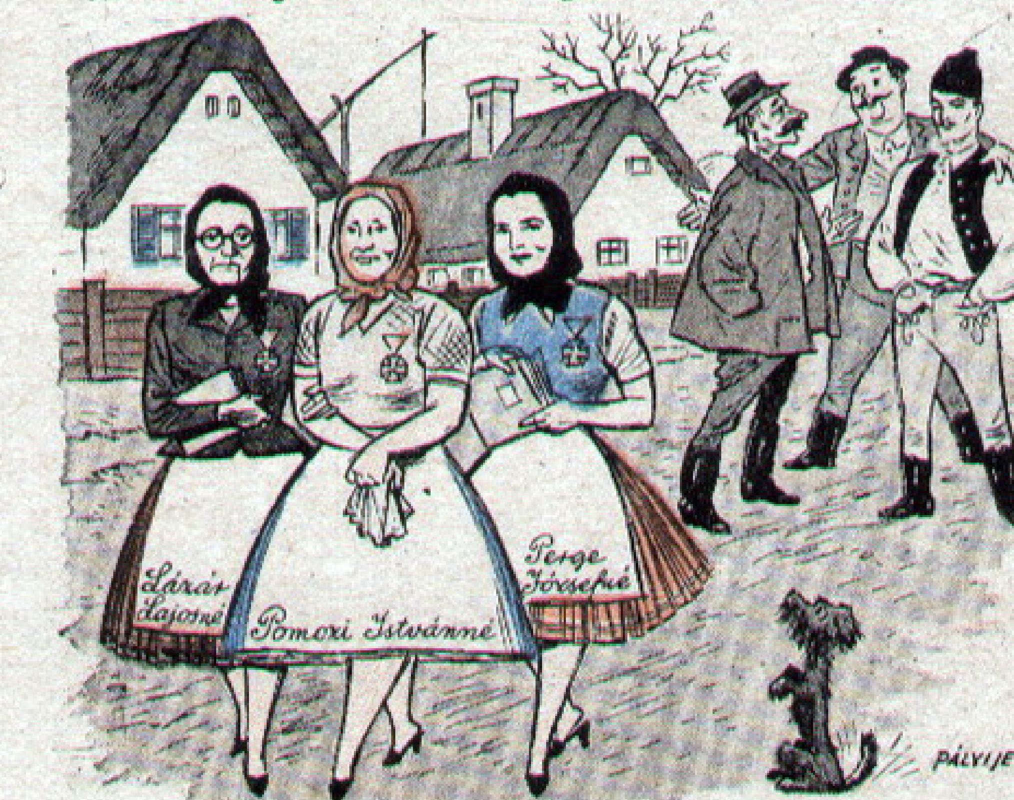

— Nézze biztos úr, milyen gyanus alakok. Nem gondolja, hogy betörők vagy gyilkosok?

— Nem. Diplomaták.

A falu asszonyhősei

(Köztársasági érdemrendet kapott három falusi asszony)

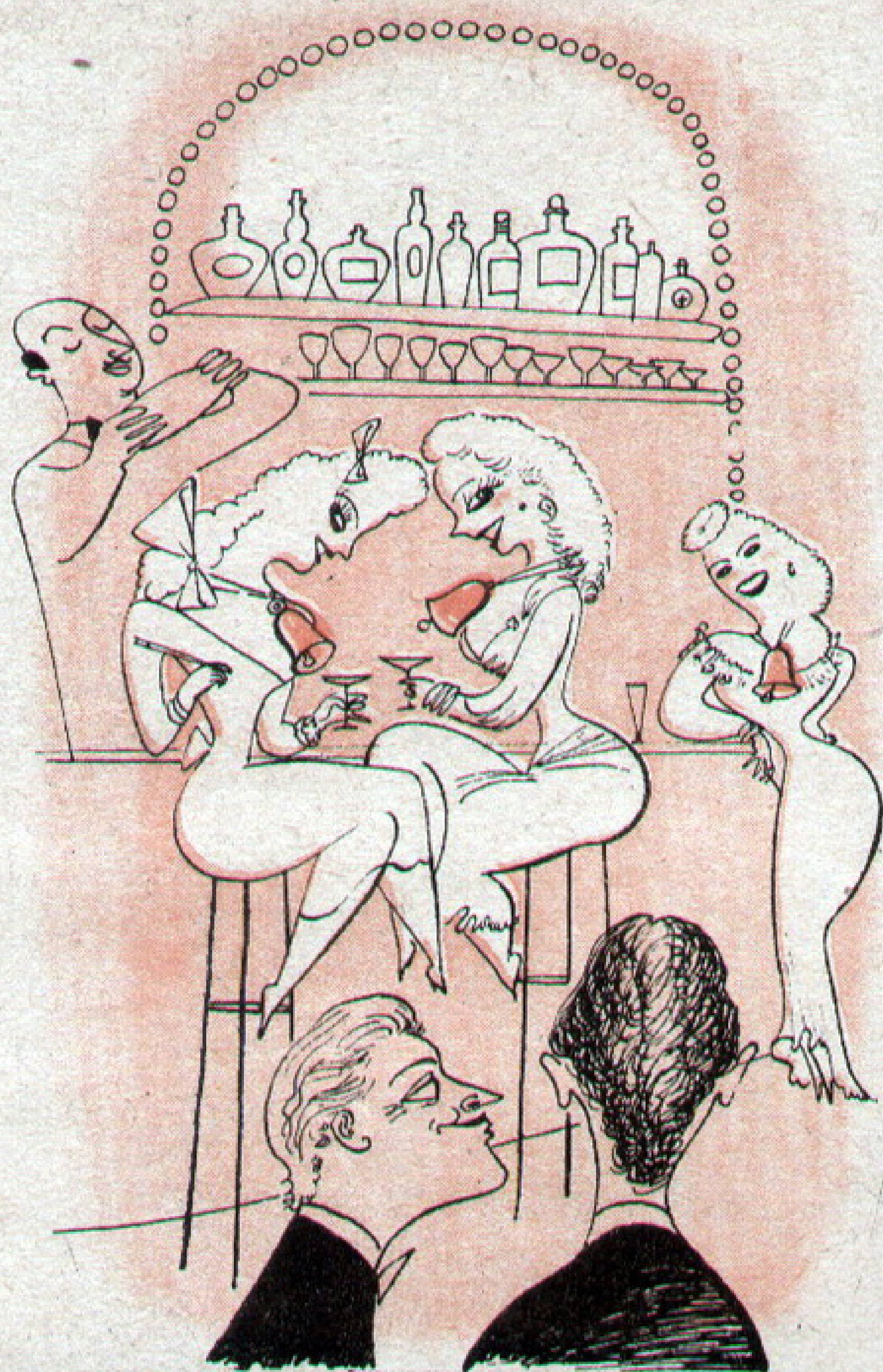
— No koma, mit szólsz az asszonyainkhoz? Hősök!

— No azért mink is vagyunk valamik!

— De mik?

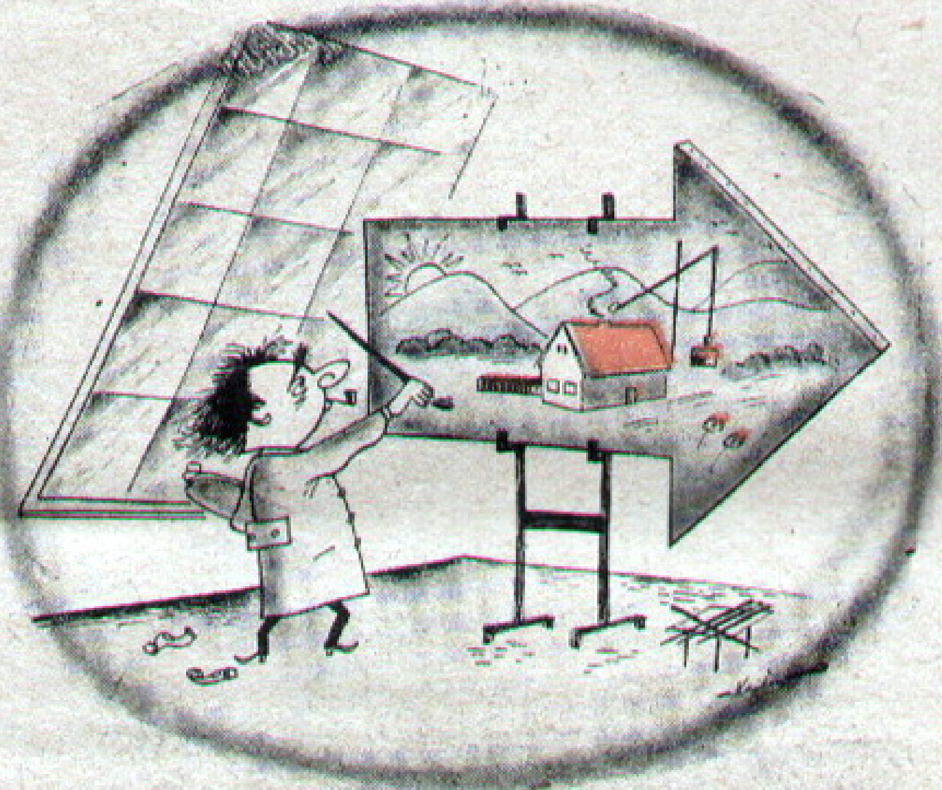
— Nősök.

Húsvét a lokálban

— Miért van ma minden nőnek csengő a nyakában?
— Na hallod? Ezek a húsvéti bárlányok.

Irányított művészet

Húsvéti locsogás

Irta: Heves Ferenc

Latyákné: Jó napot, Csutakné drága. Hál' Istennek remek szinben van ma.

Csutakné (ö r ü l): Igazán, Latyákné kedves?

Latyákné: Remek sárga meg zöld színben. Direkt a húsvéti tojást juttatja az ember eszébe.

Csutakné: Na, ami azt illeti, a húsvéti dolgokkal magának is van némi kapcsolata. Ha jól megnézzük magát, egy kicsit emlékeztet a nyuszira.

Latyákné (é l e s e n): Mennyiben?

Csutakné: Hát van egy kis nyúlszája. Nem mondom, egyebekben nemigen hasonlítanak. A bajuszkája például határozottan kisebb, mint a nyulaké.

Latyákné: Igazán kedves. Hanem tudja hányan voltak ma délelőtt nálunk a lányomat meglocsolni?

Csutakné: El tudom képzelni. Annyi hülye fiatalember szaladgál ma Pesten...

Latyákné: Mért hülye, aki az én lányommal foglalkozik? Ha mindent akar tudni, hát a maguk Benője is ott volt.

Csutakné: Ne mondja! No, csak jöjjön haza a taknyos, le is töröm a derekát.

Latyákné: Mért törné le azért? Örüljön, hogy egy olyan csinos, tisztességes hajadon szóbaáll vele, mint az én Lujzikám.

Csutakné: A maga Lujzikája csinos, tisztességes hajadon?

Latyákné: Mi az, talán kételkedik benne?

Csutakné: O, nem egészen. Azt mindig tudtam, hogy Lujzának hívják.

Latyákné: ...Na, Isten vele, szívem. Sietek haza, mert az uram nem szereti, ha megváratom az ebéddel.

Csutakné: Mióta ilyen háklis az ura?

Latyákné: Mindig is ilyen volt. Ha pont tizenkettőkor nincs az asztalon a leves, akkor már nem is tud ebédelni.

Csutakné: Érdekes. Hogy tudott akkor tavaly hat hónapig ebédelni?

Latyákné: Miért kérdi ezt?

Csutakné: Mert a Markóban tudtommal egy órakor van az ebédkiosztás.

Benkárt igazgatók figyelmébe!

A BSzKRT valamelyik igazgatójának szeretettel felajánlom kellemes Amerikai-úti lakásomat, ingyen, teljes ellátással, villamosmegálló a ház előtt.

Lakásom a város közepétől valójában nincs messzebb másfél kilométernyinél. Mégis jó levegő lengi körül, erkélyéről fák és kertek zöldje látható. És villamosmegálló a ház előtt.

Ott áll meg a 67-es, ha jön. De nem jön. Negyedórát is lehet állni a jó levegőn a megállónál, anélkül, hogy a villamos megzavarná az embert.

Reggel, amikor a környék népe befelé igyekszik a v á r o s b a, nagyon sok 67-es jön ki a v á r o s b ó l. Sajnos, a rákospalotai végállomáson van egy rettentő nagy lyuk, amibe a 67-esek beleesnek s így visszafelé már nem jönnek.

De viszont este, amikor a környék népe igyekszik haza a v á r o s b ó l, akkor nagyon sok 67-es jön be a v á r o s b a. Ezek azonban nem mennek vissza Rákospalotára, hanem aludni térnek a remizbe. Ilyen körülmények között nem csoda, hogy a környék lakossága idegbajos. Gyakran látni szerencsétleneket, akik eszelősen ögyelegnek a 67-es megállója körül.

Most négy hete megindult a 25-ös autóbusz, s úgy látszott, hogy az élet mégis élet. De a BSzKRT — amelynek több balkeze van, mint égen a csillag — ezt a járatot elvezényelte innen, arra való hivatkozással, hogy kevés az utas. Ez azt jelenti, hogy a BSzKRT kizárólag ü z l e t i, s nem — mint hinni lehetett volna — k ö z l e k e d é s i vállalat. Hát a kevés utas nem utas? Hát a kevés utas forduljon föl?

A BSzKRT valamelyik igazgatójának szeretettel felajánlom Amerikai-úti lakásomat, ingyen, teljes ellátással. Mert vagy el tudja intézni, hogy normális közlekedés legyen a városba, s az jó, vagy velünk együtt pukkad meg a 67-es megállójánál és az se rossz.

Tabi László

MOZAIK

Pesszimista: Ember, aki a dolgokat úgy veszi, ahogy vannak.

Becsületesség: Félelem attól, hogy rájönnek.

Diplomácia: Művészet, mellyel kés nélkül is keresztül vághatjuk a szomszédunk nyakát.

Satöbbi: Igen hasznos kifejezés, melynek segítségével elhitethetjük másokkal, hogy többet tudunk egy dologról, mint a látszat.

Udvarlás: Olyan sokáig szaladni egy nő után, amíg az meg nem ragad bennünket.

Asszonykönnyek: A világ legerősebb viziereje.

Vénkisasszony: Leányka, aki eggyel többször mondott „Nem"-et, mint kellett volna.

Lelkiismeret: Valami, ami bevallat velünk mindent, amire úgyis rájönnének.

Példázat

arról, hogy a feketézők miért emelik a húsárakat?

A nagyothalló Kacsirek bemegy egy üzletbe.

— Hogy ez a szipka? — kérdi.
— Két forint — feleli a boltos.
— Jól hallom? Négy forint?
— Igenis, kérem: hét forint.

Példázat

arról, hogy meddig lesznek az angolok Palesztinában?

A férj nyugodtan alsózik a kávéházban, amikor odalép hozzá a barátja:

— Ha gyorsan hazasietsz, — súgja lihegve — ott találod a feleségednél a...
— Miért siessek? — von vállat a férj. — Ott találom én azt reggel is.

A huncut kormányos

— Miért kormányzol olyan dühösen Henry?
— Hát nem látod, hogy az a világítótorony nekünk akar jönni?

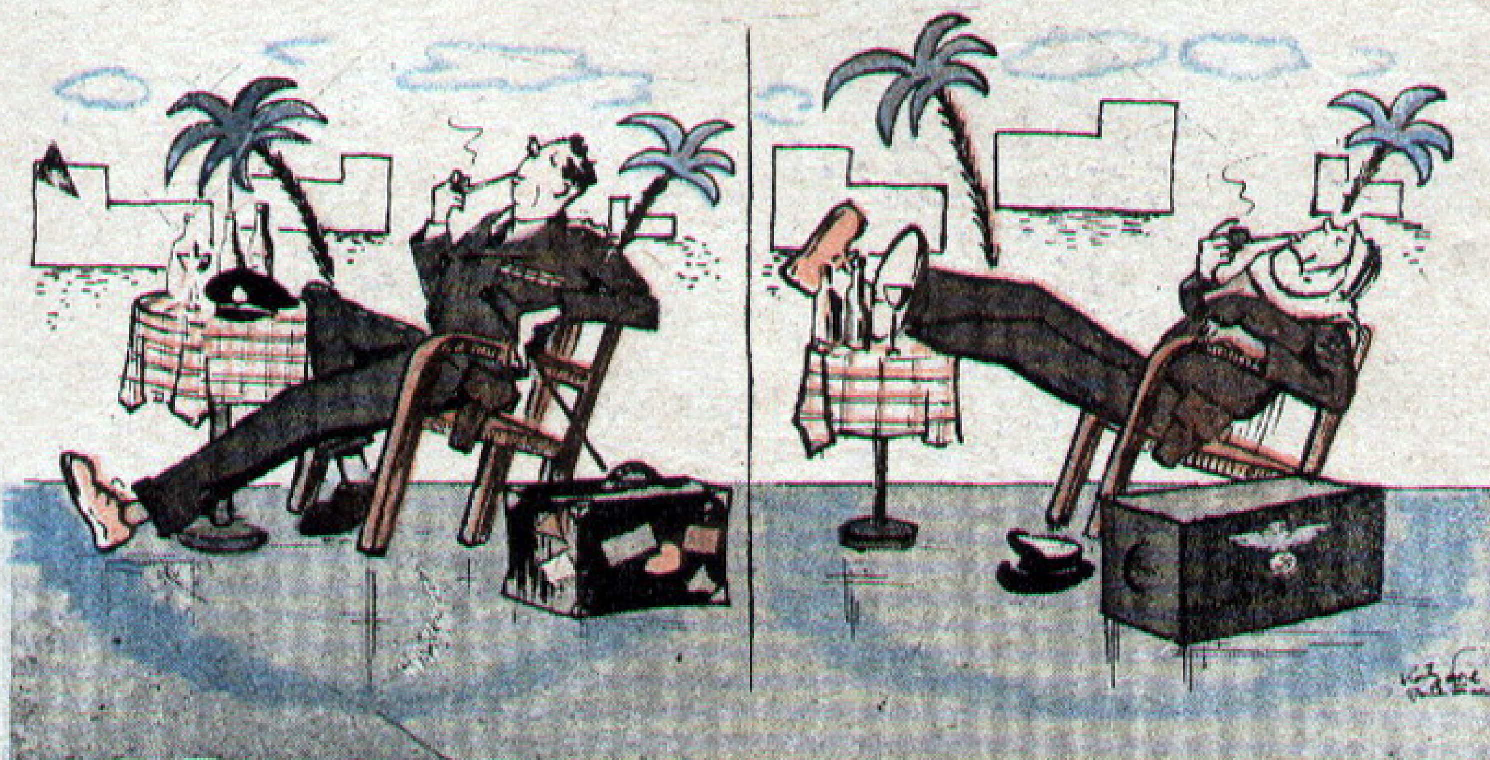
Az előrelátás teteje

— Ha nem lennék itthon, fiam, a kulcs a lábtörlő alatt lesz.

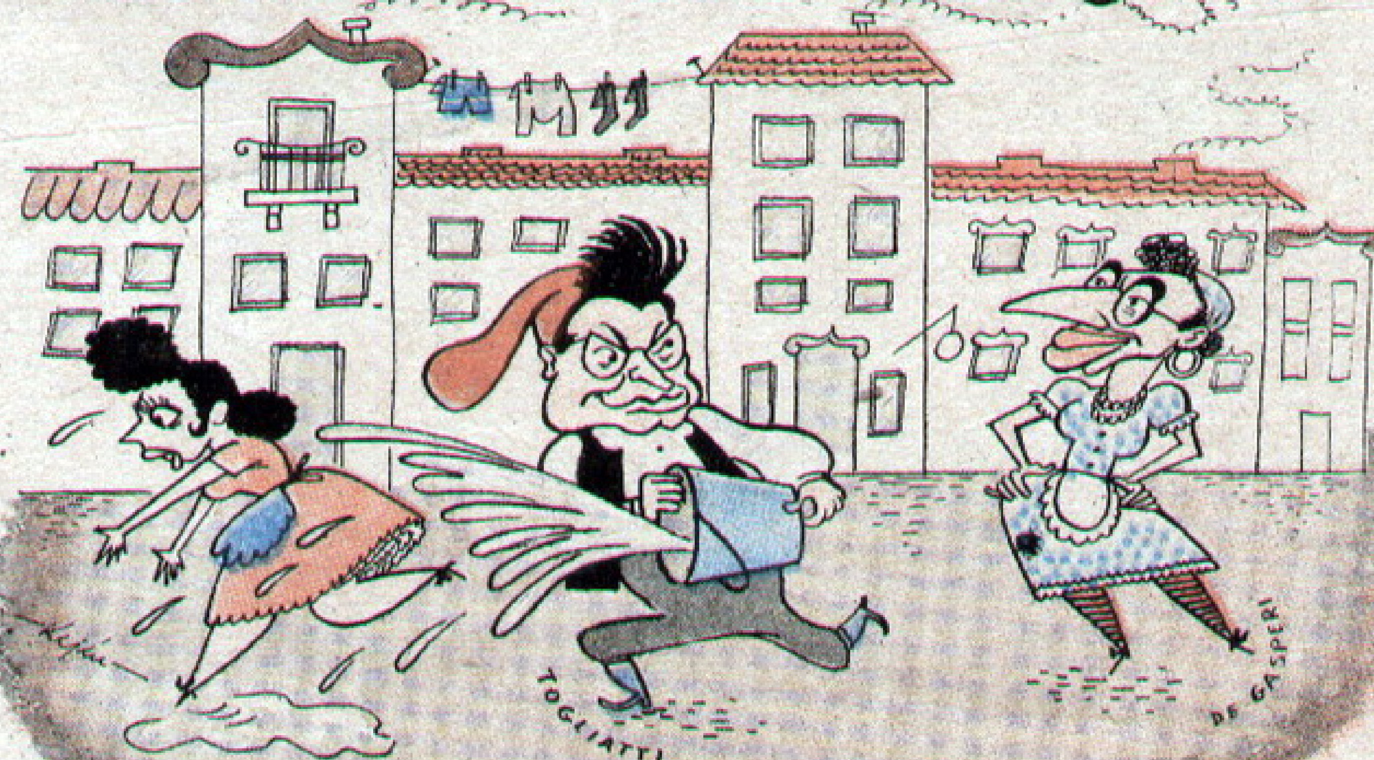
Igy látják Palesztinában

(Alábbi rajzot egy palesztinai olvasónk küldte be.)

Egy angol katonatiszt Palesztinából való kivonulás előtt... ...és után.

Húsvét Olaszországban

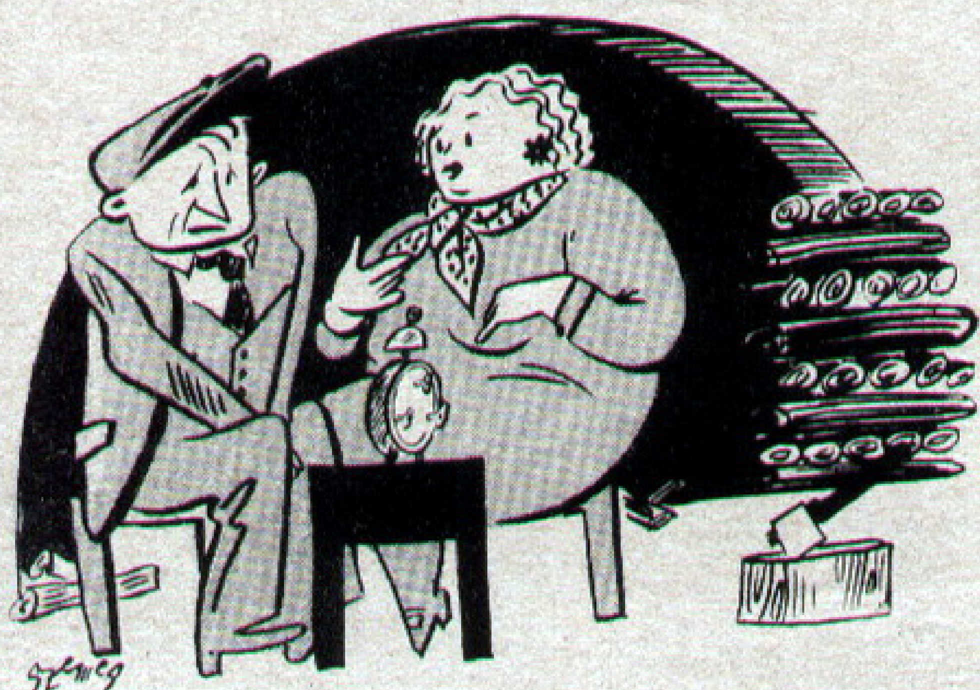
— Engem nem locsol meg Signor Togliatti?
— Nem, De Gasperi úr, maga majd a választásokon kapja a hideg zuhanyt...

Tilos a borjúhús

A boci: Az öcsémet keresem, itt szolgál maguknál.
A pincér: Mint micsoda?
A boci: Mint őz.

Most már bizalmatlan

— Április 4-től nyári időszámítás lesz.
— Nem tudok hinni benne. A téli időre is hiába számítottunk . . .

Európa idenézz:
Itt a méz! Itt a méz!
S akit belecsalt a jenki,
A bögréből egy se jön ki

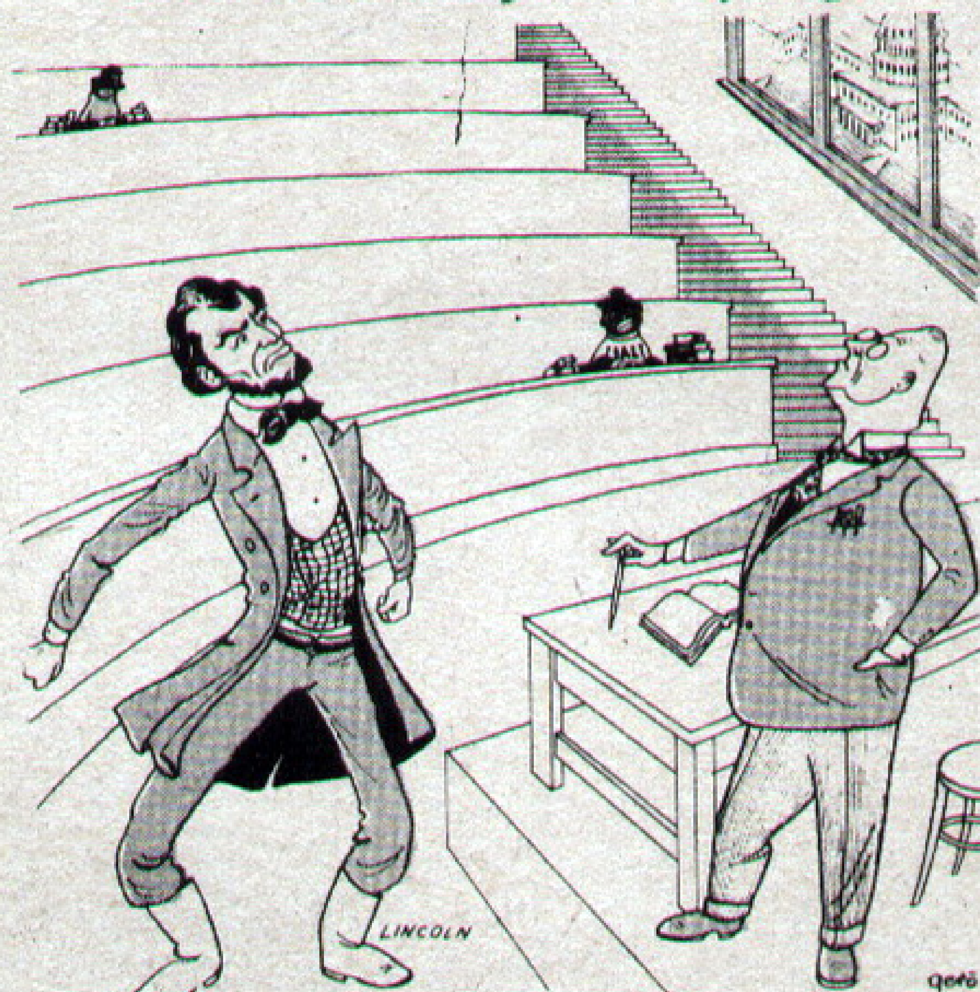
Züllött kutya

— Nézd a Flokit, mennyit iszik, aztán otthon veri a feleségét!

-o-

Truman bátya kunyhója

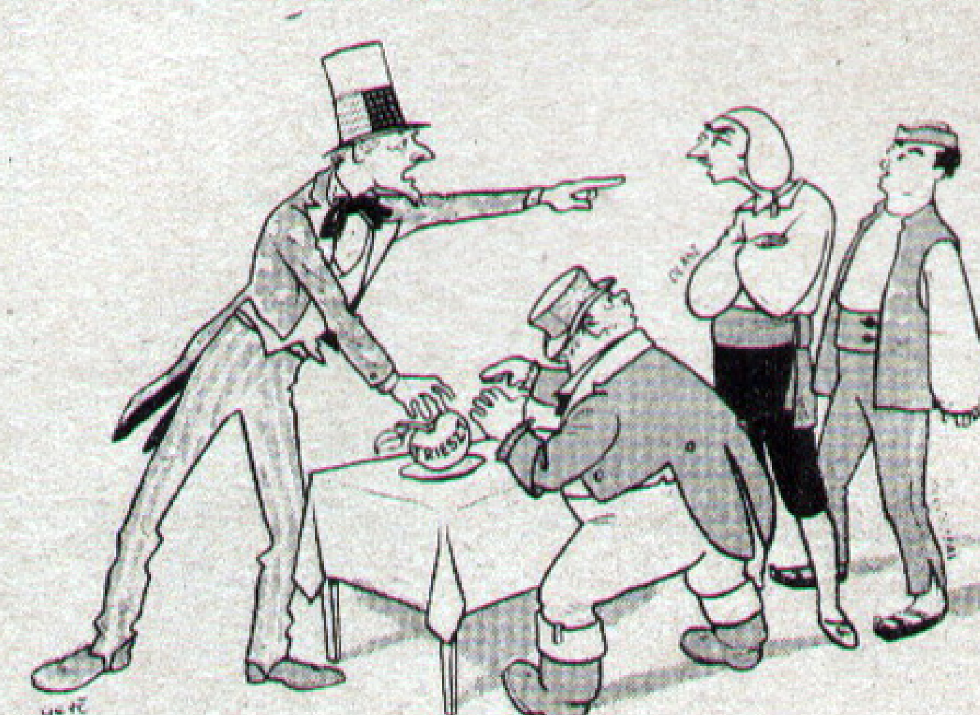
— Ez, Lincoln úr, az első külön néger-osztály.
— Akkor én megyek vissza a síromba forogni.

A KÖVETJELÖLT

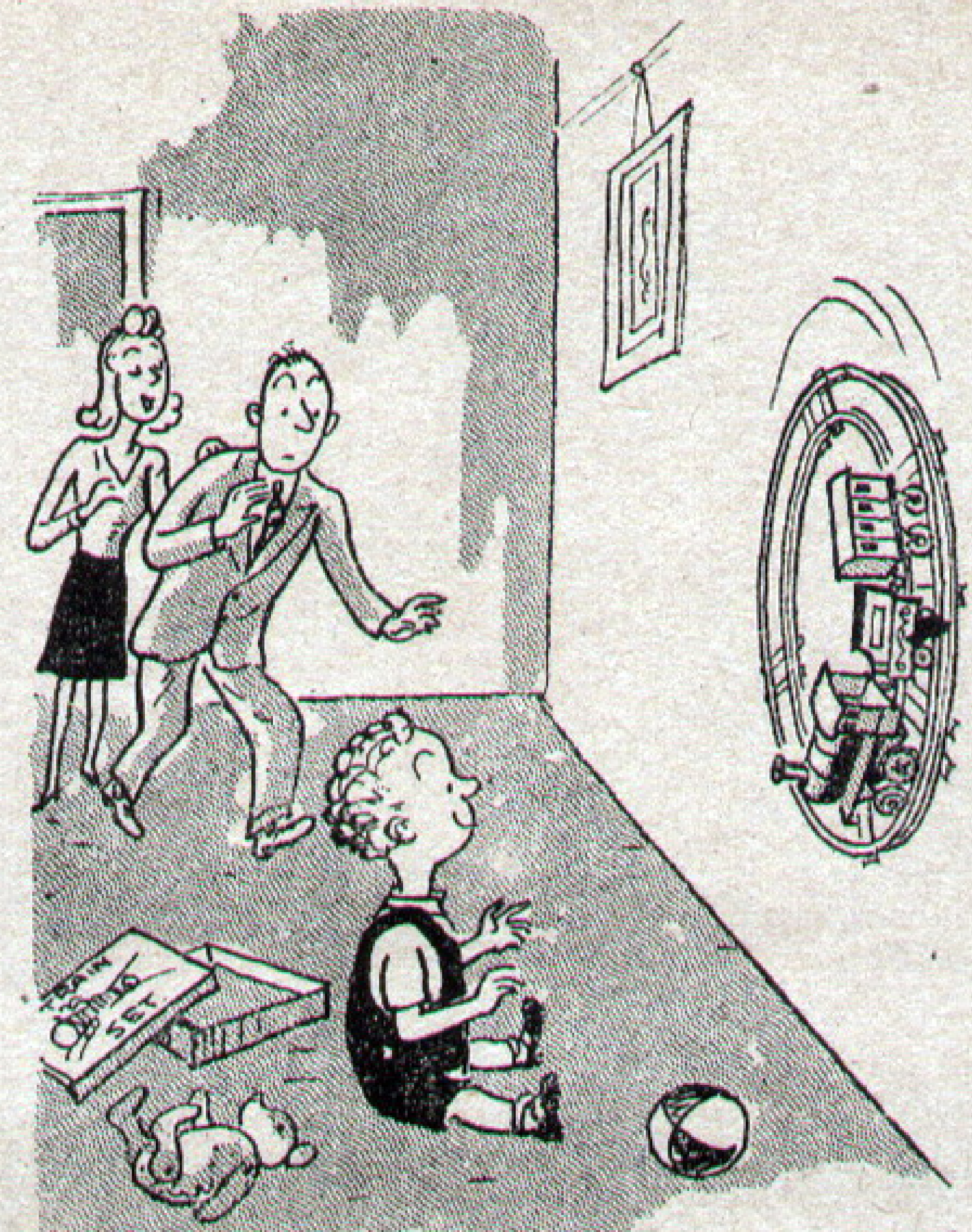
— Tanár úr kérem, szeretnék kimenni.

A trieszti kérdés

Samu bácsi: Az almát majd megesszük mi, maguk pedig harapjanak egymásba!

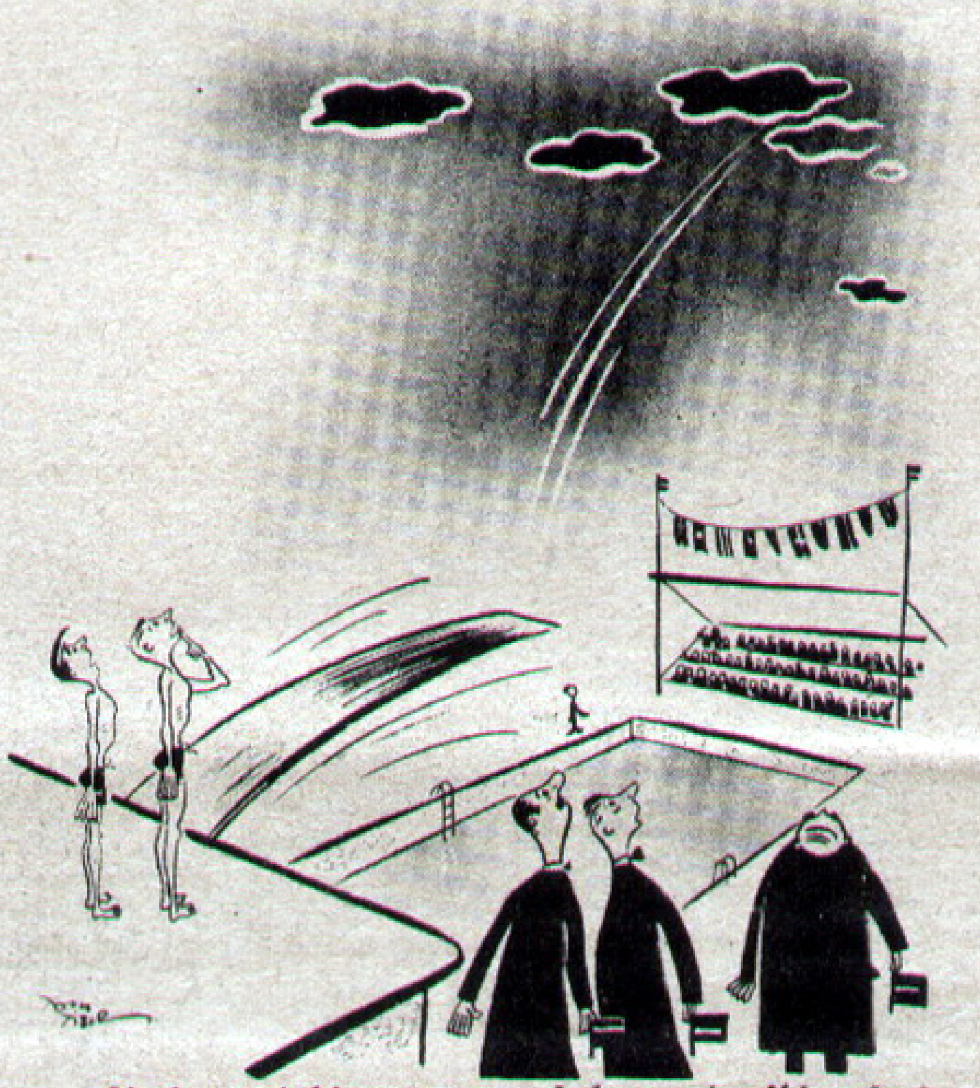
Modern gyermeknevelés

— Hagyjad fiam, a gyereknek magától kell rájönni, hogy helytelen az elképzelése.

(Punch, London)

Sikerült ugrás

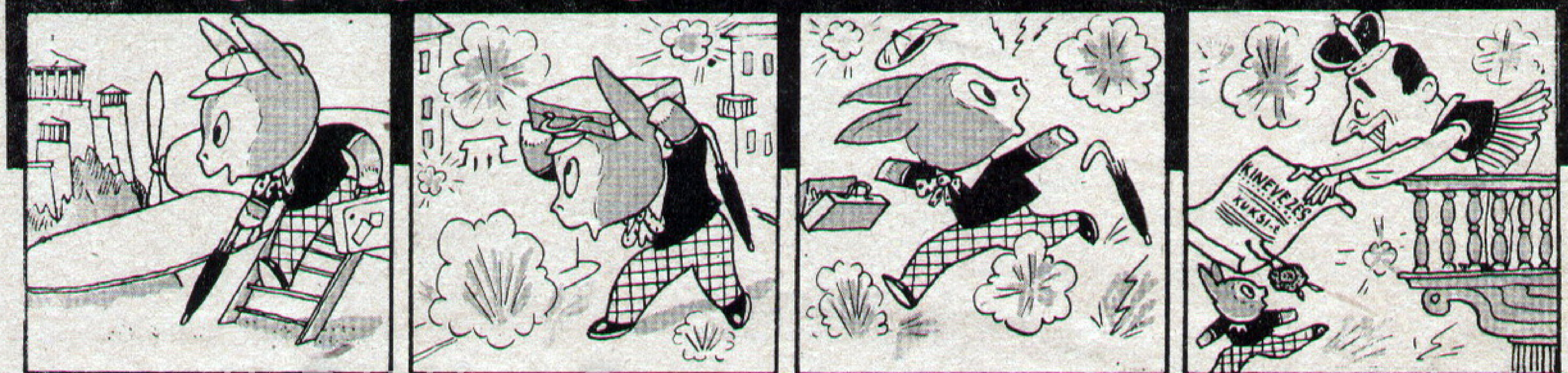
— Uraim, azt hiszem, nem érdemes tovább várni.

Jogos felháborodás

— Ön amerikai ujságíró?
— Yes, Sir.
— Akkor írja meg, hogy Magyarországon nincs szabadság. Itt már lopni sem szabad.

Kuksi Athénban

Kuksinak az utazástól
Már szinte a feje kába,
Multkor Madridban volt, most meg
Elment Athén városába.

De öröme nem telt benne,
Félelemmel lett csak tele,
Mivel éppen lövöldöztek,
Hogy [illegible] bele.

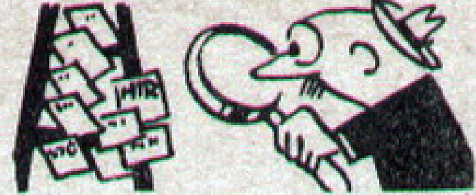
Nadrágjába csúszott szíve,
Mert szegény nem olyan edzett,
Hát nyakába szedte lábát
És ész nélkül futni kezdett.

Meglátta a görög király
És [illegible] a haszon,
„Remekül futsz!“ — mondta neki —
„Tábornoknak alkalmazom!“

Kisautóügynök

— Uram, ha ebbe a kocsiba reggel nyolckor beleül, háromnegyed kilencre már Székesfehérváron van.
— És mit csináljak én háromnegyed kilenckor Székesfehérváron?

Papírtakarékosság...!

Hazánkban a papírtakarékosság egyre nagyobb méreteket ölt. Az Anyag- és Árhivatal nemrég adott utasítást az alája rendelt hivataloknak, hogy ezentúl kis margóval, sűrű gépírással és többszöri borítékváltással levelezzenek.

Ez azonban még csak a kezdet.

Ha a rendelkezés nem segítene, akkor a kereskedőket kötelezik arra, hogy az árucikkek becsomagolásánál külön kérvényezzék, hogy hány cm² csomagolópapírt szabad felhasználniuk. A pattogatott kukoricát ebben az esetben kabátzsebbe, a gesztenyét tenyérbe kell majd kiszolgálni.

Ha ez sem segítene, akkor a gáz- és villanyszámlát ezentúl nem papíron kapjuk, hanem a pénzbeszedő becsületszavát fogja adni, hogy a díjat felvette, annyi is járt neki és nincs szándékában sikkasztani.

Ha ez sem segítene, akkor a drága papírból készült totószelvények helyett ezentúl élőszóval fogjuk elmondani tippjeinket a postahivatalok jómemóriájú alkalmazottainak, mire bennünket pecsételnek le.

Ha ez sem segítene, akkor ezentúl az újságok toilette-papír formátumban fognak megjelenni...

Ha ez sem segítene, akkor csinálja mindenki azt, amit akar.

Sőt éppen ellenkezőleg.

A „kegyelmes asszony" látogatásával tünteti ki a hentest.

— Kérek egy kiló marhahúst!

A hentes azonnal hozza a kívánt húst, sőt a kegyelmes asszony kérésére még tizenöt szeletre is felvágja. A kegyelmes asszony azonban fanyalog.

— Kicsit zsíros ez a hús. Soványabb nem volna?

— Dehogynem kegyelmes asszonyom! Készséggel!

És már vágja is a hentes a tizenöt szeletet a soványabbik húsból. Mikor a tizenötödik szelet is leesik, a kegyelmes asszony felsóhajt:

— Jobban szeretnék mégis disznóhúst!

— Boldogan kegyelmes asszonyom!

Azzal a hentes gyorsan lesöpri a már felszeletelt húsokat és hozzáált a sertéshús feltrancsírozásához. A tizenharmadik szeletnél megszólal a kegyelmes asszony:

— Vagy legyen mégis borjúhús!

— Ahogy óhajtani tetszik, örömmel kegyelmes asszonyom!

Félretolja a hentes a sertéshúst és máris szeleteli a borjúhúst tizenöt részre. Mikor csomagolja az árut, felkiált a kegyelmes asszony:

— Nem, mégis inkább valami halat vinnék!

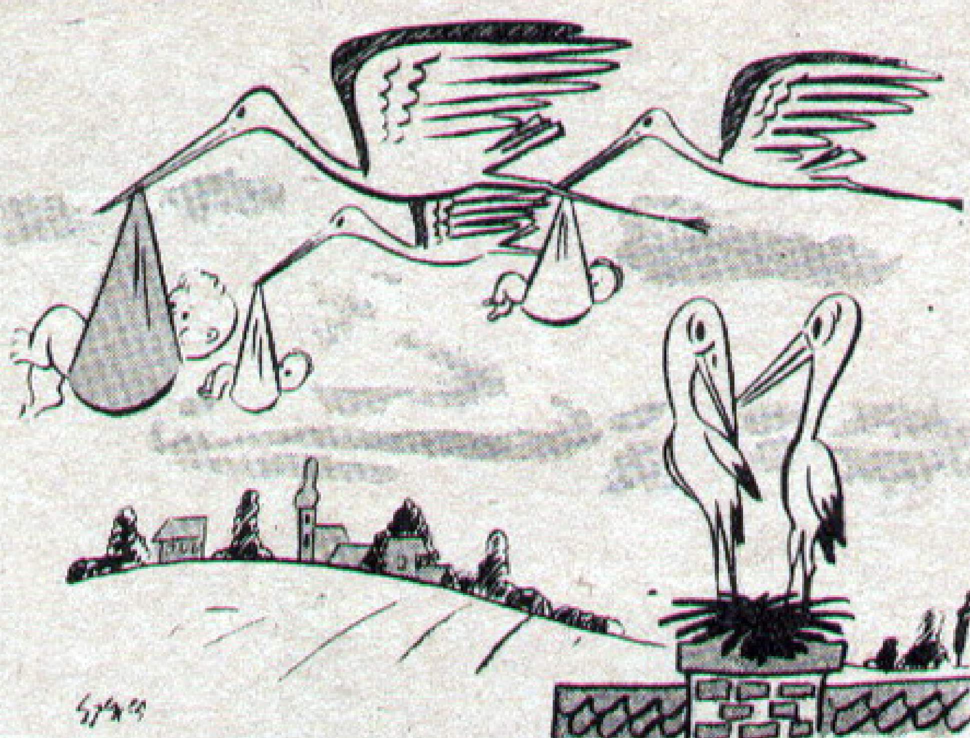
— Nagyon szívesen kegyelmes asszonyom...

A kegyelmes dáma negédesen elmosolyodik.

— Maga most biztos haragszik — mondja kedvesen — és mindenféle rosszakat kíván nekem...

— Dehogy, drága kegyelmes asszony... Sőt, éppen ellenkezőleg! Essen a frász énbelém és én dögöljek meg cipőben...!

Gólyák munkaversenyén

— Mit erőlködnek ezek, hiszen már megszületett centenáris csecsemő.

Bemutatjuk az udvariassági verseny győztesét

— Uraságod kiolvasta már az ujságot? Mert ha nem, akkor itthagyom.

Következtetés

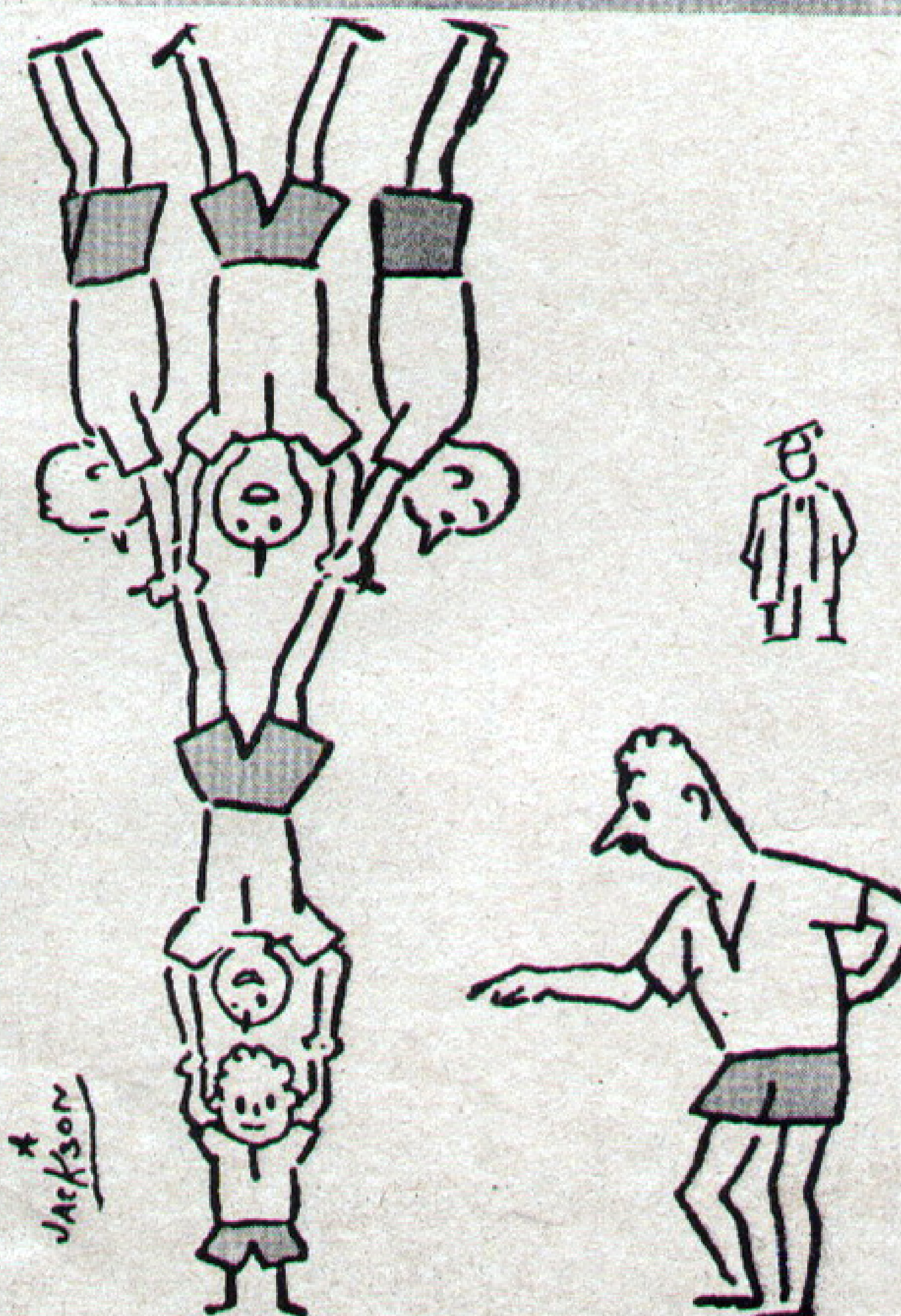

— Ügy látszik, a Gugyerákéknak telefonjuk van.

— Honnan veszed?

— Most olvastam, hogy szaporodnak a telefon-előfizetők.

Pajkos srác

— De kisfiam, fordítva, neked nem legalul, hanem legfelül kell lenned! *(Punch, London)*

Hangtalan Heti Híradó

Lapzártakor érkezett: A 100-nál több munkást foglalkoztató üzemeket államosították. Ez a nagytőkés bácsi, aki 1000 munkást dolgoztat, azon töpreng, hogyan csinálhatna gyárából 11 kisebb üzemet.

Tekintettel arra, hogy az idei enyhe telet a Bester-üstökös okozta, Szobek államtitkár bácsi már most gondoskodott a főváros jövő évi üstökösszükségletéről.

Az új lakáskodex szerint ki lehet tenni az összeférhetetlen társbérlőt. Ez a két társbérlő bácsi éppen azon vitatkozik, hogy melyik közülük az összeférhetetlen...

Ez a szenzációt hajhászó szerkesztő úr itt kéri Rákosi bácsit, hogy mindennap tartson egy szenzációs beszédet a szenzáció ellen, hogy meg legyen a mindennapi szenzációja.

Hogyan zavarjuk egymást a moziban?

Az ember moziba jár.

A moziban nem egyedül van, hanem mellette mások is ülnek. Ezeket bosszantani lehet. Az élet egy szép ajándékától fossza meg magát, aki nem él az adott lehetőségekkel és nem zavarja nézőtársait.

Vegyük sorjába a lehetőségeket:

1. Idiotizmus. Könnyen elsajátítható trükk. Az ember a film elejétől kezdve nem ért semmit. „Ki ez most?" — kérdi fennhangon. — Ez most Lana Turner vagy a Wallace Berry? Mi történt itt? Ez még a trükkfilm vagy már a Garbo-kép? Hol vagyok?

Természetesen ennek az eljárásnak csak akkor van hatása, ha az ember egy távoli rokonát is magával viszi, aki minden kérdésre szabatos választ ad. Ecélra különösen alkalmasak a magas, fejhangú, monoton unokatestvérek.

2. Praliné: Ezt a fogást a kínai kínzóhóhéroktól vették át. Látszólag nagyon egyszerű dolog. Az ember vesz előadás előtt egy zacskó pralinét és azt két órán keresztül eszi, ennyi az egész.

De aztán, hogy h o g y a n eszi az ember azt a pralinét és hogyan csörög a zacskóval, az már mindenki egyéni zsenijére tartozik. (A praliné a kisember számára elérhetetlen, friss tökmag is alkalmas a habzsolásra!)

3. Gyermek: A családos ember kedvenc fogása. Már 14 napos, megfelelő hangerejű csecsemővel is fantasztikus eredményeket lehet kihozni, ölbe ültetve, különösen grand gignol-filmeknél.

A gondos apa azonban nem bízza magát a gyerek rögtönzőképességére, hanem már otthon betanítja néhány rikoltásformára, pl.: „Méjt kap dádát a meztejen néni, anyuta?" „Aputa! Hoj a bili?" stb.

A felsorolt eljárások elsajátítása mindenki számára ajánlatos.

Igazán semmi értelme, hogy pont a moziban ne bosszantsuk egymást!

k. f.

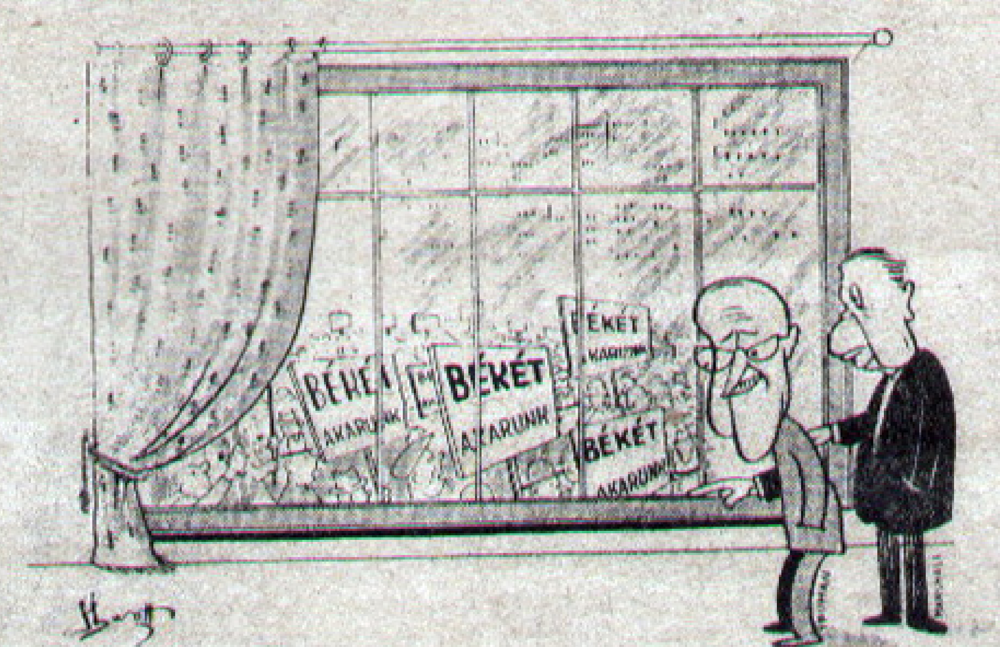
A LEGFELSŐBB TÍZEZERBŐL

Két méltóságos asszony mereng a csodás mult emlékein.

— Mi két inast és szobalányt és három szakácsnét tartottunk. És ti, szívem?

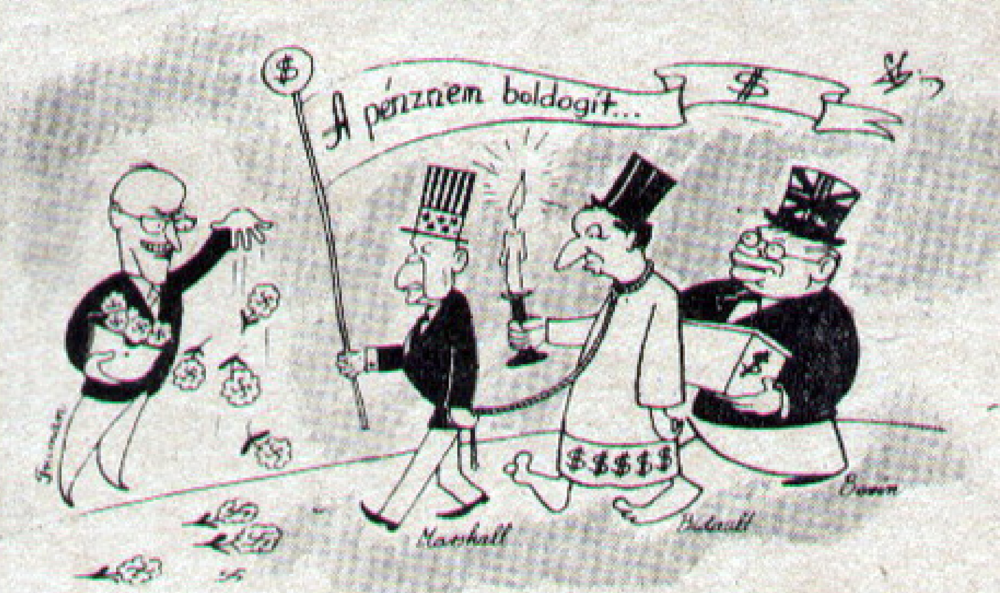
— Ne is kérdezd, drágám, a komornyikjaink futballcsapata a saját soffőrjeink futballcsapatával mérkőzött.

Amerikában tüntetnek a sorozások ellen

T r u m a n: Ha már ilyen szépen együtt vannak, meg is kezdhetjük a sorozást.

Éljen a független Franciaország!

— Miért viszi ezt a gyertyát moszjö Bidault?

— Hogy megvilágítsam a helyzetet.

A hollywoodi studióban

— Ne felejtse el Mr. Tylor, a megfelelő pillanatban egy velőtrázó sikoly!

Uri-muri a Balaton partján

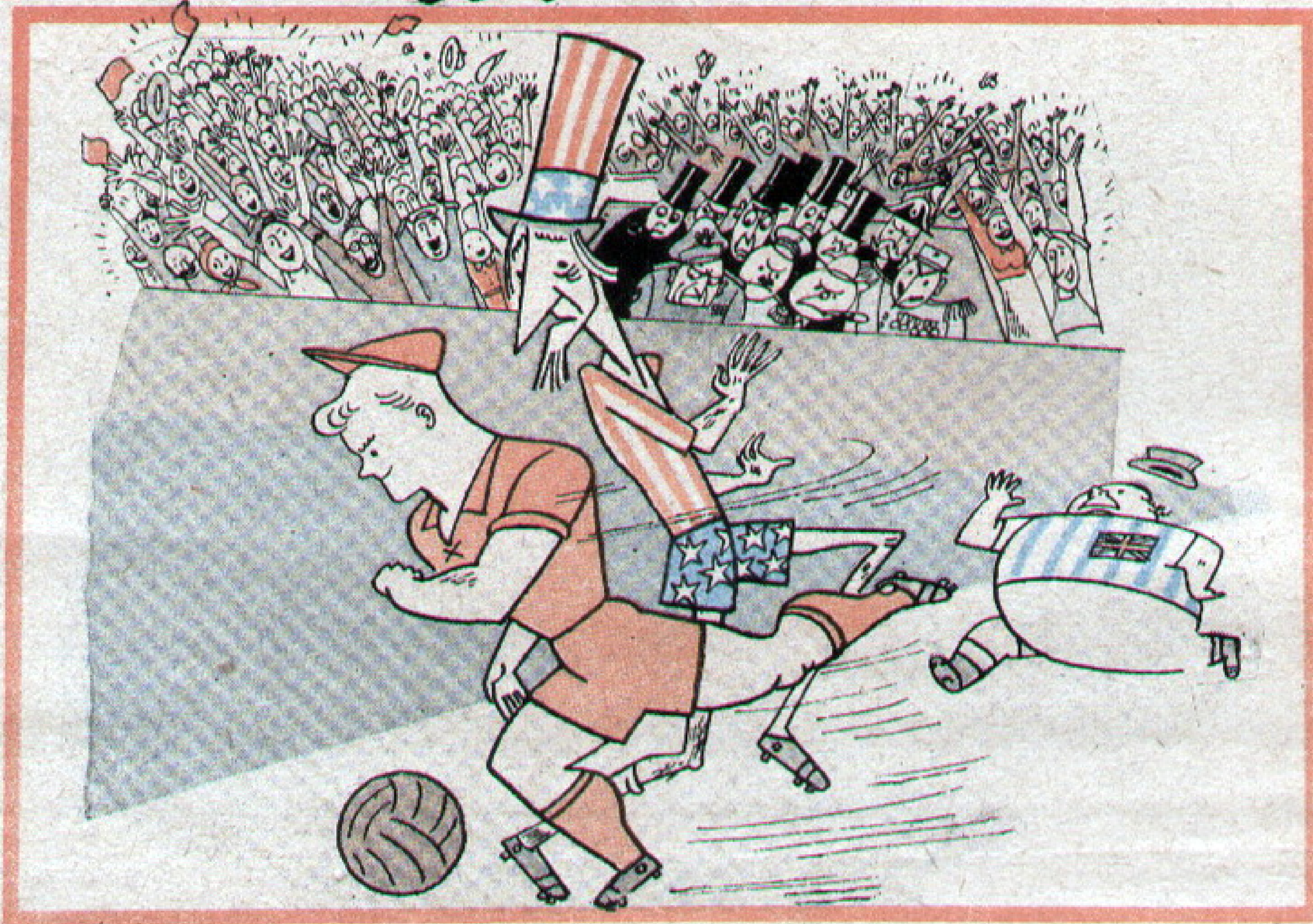
Vidovics: Pá gyerekek, nekem mennem kell.
Fegyőr: Jó, jó, Vidovits úr, de a bilincseket hagyja itt, mert azzal nekem el kell számolni.

Mme. Joliot-Curie esete az amerikai demokráciával

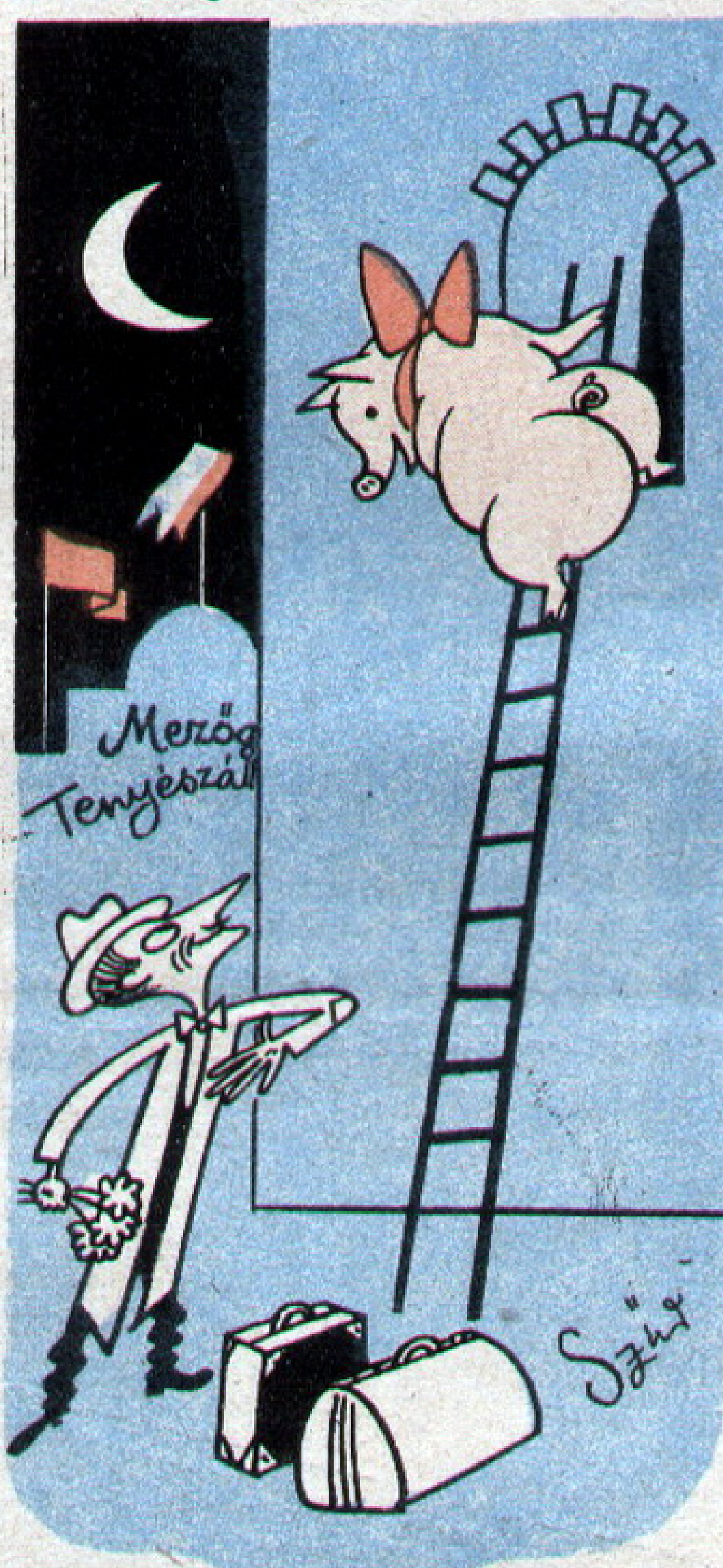
— Én az emberi haladás ügyében jöttem, ne tartóztassanak fel.
— Szó sincs róla Madame, mi önt letartóztatjuk.

A nagy futballmeccs

Uncle Sam: A fene egye meg, az orosz leszerelt…

Botrány az állatvásáron

— Gyere Rőfikém, szökjünk meg!

DARVAS SZILÁRD: a bőkezű TRUMAN balladája

(Külpolitikai helyzetjelentés)

Mesélték és hallottuk
és olvastuk mi eztet:
Trumanék az olaszoknak
igérik Trieszfet,
bíznak, hogy a kommunisták
ettől majd kilesznek.

Marshall úrnak nagy a lelke
s üde, mint a harmat,
kezében a kiskosárka
mi mindent takargat,
ha nem elég a kikötő,
akad néhány gyarmat.

Araboknak Palesztina,
Trieszt a taljánnak,
franciáknak Trizónia
(de nem a baljának)
s Amerika átjáróház
a népek aljának.

Tudjuk immár, mit szán Truman
a jó olaszoknak,
kikötőt, ahova lassan
ők is odaszoknak,
kis tűzfészket akar rakni,
háborúhoz oknak.

Dobálják az angolszászok
a kerek világot,
ezt emennek, azt amannak,
a szád is kitátod,
ilyen fene jó nagy szívet
ugyan ki is látott?

No de kérem, Olaszhonban
választások lesznek,
mért ne adnák, mért ne vennék
Trumanék Trieszfet,
a kibicnek mi sem drága
s a Führer is így csinálta
szóról szóra eztet.

A Huba meg a Csaba

— Ne szomorkodj, bízhatunk még, Huba.
— Mi a csodában bízhatunk mi, Csaba?
— Most mondtad ki, Huba.
— Mit mondtam ki, Csaba?
— Mi a csodában bízhatunk már csak, Huba!

Biztos ajánlat

— Mondja uram, vennék egy használt kiskocsit. Magának sok autósismerőse van, nem tud valakit, aki kézalatt eladna?

— Dehogynem. Beszéljen a Karancsaival, ő biztosan szabadulni szeretne a kocsijától.

— Honnan tudja?

— Tőlem vette.

Uncle Sámuel nagyáruháza

fényesen átalakítva ismét rendelkezésére áll tisztelt európai vevőinek.

Új félrevezetés
Támaszpontos kiszolgálás
Olcsó polgári elvek

Nálunk mindenki vásárolhat, aki meg akarja adni az árát. Keresse fel háztartási osztályunkat. Cukorszórók, sószórók és lángszórók nagy választékban. Mindenféle tisztító és pusztító szerek, babakocsik és harcikocsik. Hadihajószükségletét feltétlenül nálunk szerezze be és ha meg akarja örvendeztetni családját, ne menjen haza „USA" atombomba nélkül.

Bútorosztályunkon tekintse meg legújabb szabadalmunkat, a legkényelmesebb ülőbútort: nappal fotel, éjjel ágyú.

Háztartását és hadseregét szereltesse fel nálunk. Demokratikus választásokhoz komplett hadseregeket házhoz szállítunk.

Szabóságunkon független országát percek alatt ízlésesen gyarmattá alakítjuk át.

Ingatlanára, avagy ingatag meggyőződésére olcsó tank-kölcsönöket folyósítunk.

Ha egyszer nálunk bevásárolt, nyugodtan halhat meg.

Viszonteladóknak és hazaárulóknak nagy engedmény.

Muzikális

Egy társaságban Krapancsákról beszélgetnek.

— Muzikális ember az? — kérdi valaki.

— Mi az, hogy muzikális? A multkor valósággal botrányt rendezett egy hangversenyen, mert a felesége a IX. Szimfóniánál nem keltette fel…

Készül a húsvéti pirostojás!

Nyomozás a Vidovits-ügyben

A rab Vidovics botrányos szökésével kapcsolatban azonnal széleskörű és szigorú nyomozás indult. Az erélyes nyomozás máris eredményre vezetett: minden kétséget kizáróan megállapítást nyert, hogy Vidovics csakugyan megszökött.

Ludas Matyi
Felelős szerkesztő:
GÁDOR BÉLA
Szerkesztő:
TABI LÁSZLÓ
Felelős kiadó:
ELEK LÁSZLÓ
Szerkesztőség: Honvéd-utca 10. Tel.: 127—750 és 128—031. Kiadóhivatal: Budapest, József-körút 5. Tel.: 139—150 és 138—382.
Nyomatott a Szikra Lapvállalat offset-körforgógépein.
Felelős nyomdavezető: Nedeczky László.